

Briselē, 8.12.2022.
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz PVN noteikumiem digitālajā laikmetā

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) ir nozīmīgs ieņēmumu avots visās ES dalībvalstīs¹. Tas ir arī svarīgs ES budžeta finansējuma avots, jo 0,3 % no valsts līmenī iekasētā PVN tiek pārskaitīti ES kā pašu resursi, kas veido 12 % no kopējā ES budžeta. Neraugoties uz PVN būtisko nozīmi budžeta politikas veidošanā, PVN sistēmu apgrūtina neoptimālas PVN iekasēšanas un kontroles metodes. Turklāt tas rada pārmērīgu slogu un atbilstības nodrošināšanas izmaksas.

Ieņēmumu zaudējumi, ko dēvē par “PVN iztrūkumu”², iezīmē problēmas, ko rada neoptimāla PVN iekasēšana un kontrole. Tiek lēsts, ka 2020. gadā ievērojama daļa no šiem zaudējumiem jeb kopumā 93 miljardi EUR ir saistīti ar “pazudušā tirgotāja” krāpniecisko darbību Kopienas iekšienē³. PVN iztrūkums ietver arī ieņēmumus, kas zaudēti krāpšanas PVN jomā un izvairīšanās no PVN maksāšanas, PVN apiešanas, bankrota un finanšu maksātnespējas iekšzemē, kā arī nepareizu aprēķinu un administratīvo kļūdu dēļ. PVN sistēma ir ne tikai pakļauta krāpšanas riskam, bet arī kļūst arvien sarežģītāka un apgrūtinošāka uzņēmumiem. Proti, šie 30 gadus vecie PVN noteikumi nav pielāgoti saimnieciskās darbības veikšanai digitālajā laikmetā, tāpēc ir jāapsver, kā var izmantot tehnoloģijas, lai samazinātu administratīvo slogu un ar to saistītās izmaksas uzņēmumiem un vienlaikus apkarotu krāpšanu nodokļu jomā.

Tāpēc Komisija savā 2020. gada Rīcības plānā taisnīgas un vienkāršas nodokļu sistēmas izveidei, kas atbalsta ekonomikas atveseļošanu⁴, paziņoja par tiesību aktu paketi “PVN noteikumi digitālajam laikmetam”, kas tika iekļauta arī Komisijas 2022. gada darba programmā⁵. Šis priekšlikums kopā ar priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 attiecībā uz PVN administratīvās sadarbības pasākumiem, kas vajadzīgi digitālajam laikmetam⁶, un priekšlikumu Padomes Īstenošanas regulai, ar ko groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011 attiecībā uz informācijas prasībām konkrētiem PVN režīmiem⁷, ir daļa no šīs paketes.

Pēc paziņojuma par Komisijas rīcības plānu nodokļu jomā Padome paziņoja, ka tā “atbalsta Komisijas ierosinājumu precizēt, vienkāršot un modernizēt ES pievienotās vērtības nodokļa (PVN) noteikumus”, “atzinīgi vērtē Komisijas paziņoto iniciatīvu modernizēt ziņošanas

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics

² PVN iztrūkums ir kopējā starpība starp prognozētajiem PVN ieņēmumiem, pamatojoties uz PVN tiesību aktiem un papildu noteikumiem, un faktiski iekasēto summu:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Eiropols: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (II pielikums, 20. punkts).

⁶ Lūdzu, norādiet atsauci, kad tā pieejama.

⁷ Lūdzu, norādiet atsauci, kad tā pieejama.

pienākumus attiecībā uz pārrobežu darījumiem (...) un Komisijas nodomu izskatīt vajadzību pielāgot PVN regulējumu platformu ekonomikai”⁸. Eiropas Parlamenta rezolūcijas kopumā atbalsta iniciatīvas, kuru mērķis ir apkarot krāpšanu PVN jomā⁹. Turklāt Eiropas Parlaments pauda nepārprotamu atbalstu iniciatīvai, norādot, ka tas gaida tiesību akta priekšlikumu par PVN ziņošanas pienākumu modernizēšanu¹⁰. Nesen Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju¹¹, kurā norādīja uz datu un digitālo rīku potenciālu samazināt birokrātiju un vienkāršot dažādus nodokļu maksātāju pienākumus, jo īpaši PVN deklarāciju un kopsavilkuma paziņojumu jomā, (...) un atzinīgi novērtēja Komisijas priekšlikumu modernizēt, vienkāršot un saskaņot PVN prasības, izmantojot uz darījumiem balstītu ziņošanu reāllaikā un e-rēķinus. Rezolūcijā arī uzsvērts, ka atšķirības dalībvalstu nodokļu noteikumos ir apgrūtināša problēma, un, atzinīgi vērtējot Savienības vienas pieturas aģentūru (OSS), rezolūcijā ir prasīts paplašināt tās darbības jomu, lai aptvertu plašāku pakalpojumu klāstu.

Šai tiesību aktu paketei ir trīs galvenie mērķi:

- 1) modernizēt **PVN ziņošanas pienākumus**¹², ieviešot digitālas ziņošanas prasības, ar kurām tiks standartizēta informācija, kas nodokļa maksātājiem par katru darījumu jāiesniedz nodokļu iestādēm elektroniskā formātā. Turklāt tā uzliks par pienākumu pārrobežu darījumos izmantot e-rēķinus;
- 2) risināt **platformu ekonomikas**¹³ problēmas, atjauninot PVN noteikumus, kas piemērojami platformu ekonomikai, lai risinātu vienlīdzīgas attieksmes jautājumu, precizējot šiem darījumiem piemērojamus noteikumus par pakalpojumu sniegšanas vietu un palielinot platformu lomu PVN iekasēšanā, ja tās veicina izmitināšanas vietu īstermiņa īres vai pasažieru pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu; kā arī
- 3) novērst vajadzību pēc vairākkārtējas **PVN reģistrācijas** ES un uzlabot tā instrumenta darbību, kas ieviests, lai deklarētu un samaksātu PVN, kas maksājams par preču tālpārdošanu¹⁴, ieviešot vienotu PVN reģistrāciju (VPR). To īstenos, uzlabojot un paplašinot esošās vienas pieturas aģentūras (OSS)/importa vienas pieturas aģentūras (IOSS) un apgrieztās maksāšanas sistēmas, lai nodokļa maksātājam nebūtu tik bieži jāreģistrējas citā dalībvalstī.
 - 1) PVN ziņošanas un digitālās ziņošanas prasības

⁸ Padomes secinājumi par taisnīgu un efektīvu nodokļu uzlikšanu atvēršanas laikā, par nodokļu problēmām, kas saistītas ar digitalizāciju, un par labu nodokļu pārvaldību ES un ārpus tās (FISC 226 ECOFIN 1097, dok. [13350/20](#)).

⁹ Eiropas Parlamenta 2016. gada 24. novembra rezolūcija par virzību uz galīgu PVN sistēmu un cīņu ar krāpšanu PVN jomā (2016/2033(INI)). Eiropas Parlamenta 2018. gada 4. oktobra rezolūcija par muitas krāpšanas apkarošanu un ES pašu resursu aizsardzību (2018/2747(RSP)).

¹⁰ Eiropas Parlamenta 2022. gada 16. februāra rezolūcija par Sestās PVN direktīvas īstenošanu: ko vēl nepieciešams paveikt, lai samazinātu PVN atšķirības ES (2020/2263(INI)).

¹¹ Eiropas Parlamenta 2022. gada 10. marta rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par taisnīgāku un vienkāršāku nodokļu sistēmu atvēršanas stratēģijas atbalstam (P9_TA(2022)0082).

¹² PVN ziņošanas pienākums attiecas uz PVN maksātāju uzņēmumu pienākumu periodiski iesniegt nodokļu iestādei savas darījumu deklarācijas, lai varētu uzraudzīt PVN iekasēšanu.

¹³ Šajā ziņā termins “platformu ekonomika” attiecas uz pakalpojumu sniegšanu, izmantojot platformu.

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

PVN direktīva ir pieņemta 70. gados, un līdz ar to standarta ziņošanas prasības nav digitālas. Tomēr globālā tendence liecina par pāreju no tradicionālās PVN saistību izpildes uz darījumu datu koplietošanu ar nodokļu administrācijām reāllaikā, bieži balstoties uz e-rēķiniem. PVN direktīva¹⁵ ir būtisks šķērslis digitalizācijai, jo dalībvalstīm ir jāsaņem atkāpe, lai tās varētu pieņemt digitālās ziņošanas prasības, pamatojoties uz obligātām e-rēķinu prasībām.

Tomēr, izmantojot šādu atkāpi, vairākas dalībvalstis ir ieviesušas dažādus digitālo ziņošanas prasību veidus, sniedzot nodokļu iestādēm informāciju par katru darījumu atsevišķi. Pateicoties nodokļu kontroles uzlabojumiem un atturošajai ietekmei uz neatbilstību, šie pasākumi ir izrādījušies veiksmīgi un palielinājuši iekasēto PVN. Tiek lēsts, ka saistītais PVN ieņēmumu pieaugums laikposmā no 2014. līdz 2019. gadam būs no 19 miljardiem EUR līdz 28 miljardiem EUR tajās dalībvalstīs, kuras šajā periodā ir ieviesušas digitālās ziņošanas prasības, un tas atbilst ikgadējam PVN ieņēmumu pieaugumam par 2,6–3,5 %¹⁶.

PVN direktīva piešķir dalībvalstīm plašu rīcības brīvību ieviest pienākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu pareizu nodokļa iekasēšanu un novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Tāpēc digitālās ziņošanas prasības dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Tās mēdz būt šādas: i) ikmēneša pārskatu par darījumiem nosūtīšana, ii) rēķinu iesniegšana reāllaikā, iii) rēķinu datu nosūtīšana reāllaikā vai gandrīz reāllaikā vai iv) nodokļu un grāmatvedības datu vai PVN uzskaites datu iesniegšana. Citas dalībvalstis ir ieviesušas nedigitālus instrumentus ziņošanai par darījumiem, piemēram, sarakstus, kas nesniedz datus par katru darījumu, bet sniedz tikai pārdošanas vai pirkumu vērtības katram klientam vai preču piegādātājam / pakalpojumu sniedzējam (saraksti ar preču piegādātājiem / pakalpojumu sniedzējiem un klientiem). Visas šīs prasības papildina prasību iesniegt PVN deklarācijas.

Apspriešanās laikā ieinteresētās personas apstiprināja, ka atšķirīgu digitālās PVN ziņošanas prasību ieviešana rada milzīgas problēmas un ka nepieciešams rīkoties ātri¹⁷. Tā rezultātā tiesiskais regulējums ir sadrumstalots, kas rada papildu atbilstības nodrošināšanas izmaksas uzņēmumiem, kuri darbojas dažādās dalībvalstīs un kuriem tāpēc ir jāievēro dažādas vietējās prasības, un rada šķēršļus vienotajā tirgū. Tā kā

¹⁵ Dalībvalstīm nav skaidri paredzēta iespēja ieviest obligātas e-rēķinu prasības, lai nodrošinātu pareizu PVN iekasēšanu un novērstu krāpšanu PVN jomā. PVN direktīvas 232. pantā ir nosacījums, ka elektronisko rēķinu izmantošana notiek tikai ar saņēmēja piekrišanu; no šā noteikuma nevar atkāpties, izmantojot 273. pantu, kurš pieļauj dalībvalstīm ieviest citus pienākumus nodokļu maksātājiem, lai nodrošinātu pareizu PVN iekasēšanu un novērstu krāpšanu PVN jomā. Tādējādi, ja dalībvalsts vēlas ieviest obligātas e-rēķinu prasības, tai tas jādara, pieprasot atkāpi no direktīvas saskaņā ar 395. pantu, par ko Padome vienprātīgi vienojas, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

¹⁶ Lai aplēstu, vai digitālās ziņošanas prasības uzlabo PVN saistību izpildi, tādējādi samazinot PVN iztrūkumu un palielinot PVN ieņēmumus, pētījumā “PVN digitālajā laikmetā” tika veikta ekonometriskā analīze. Digitālās ziņošanas prasību ietekmi aplēš, izmantojot divus atkarīgus mainīgos lielumus: PVN iztrūkumu un C-efektivitāti. Sīkāka informācija par specifikāciju paraugiem un rezultātiem ir pieejama šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma ziņojuma 4. pielikumā (Komisijas dienestu darba dokuments SWD(2022) 393).

¹⁷ Sabiedriskās apspriešanas kopsavilkums ir pieejams šeit: [VAT in the digital age \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/vat-in-the-digital-age).

arvien vairāk dalībvalstu īsteno dažādus digitālās ziņošanas pienākumu modeļus¹⁸, starptautiskiem uzņēmumiem (uzņēmumiem, kas darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī)¹⁹ rodas ievērojamas izmaksas, ko rada sadrumstalotība. Tiek lēsts, ka ES mērogā tie ir aptuveni 1,6 miljardi EUR gadā, no kuriem 1,2 miljardus EUR sedz mazie starptautiskie uzņēmumi un 0,4 miljardus EUR – lielie starptautiskie uzņēmumi²⁰.

Turklāt pašreizējā ziņošanas sistēma par darījumiem Kopienas iekšienē (PVN direktīvā dēvēta par “kopsavilkuma paziņojumiem”²¹) neļauj dalībvalstīm efektīvi cīnīties pret krāpšanu PVN jomā, kas saistīta ar šiem darījumiem. Pašreizējie kopsavilkuma paziņojumi tika ieviesti 1993. gadā un kopš tā laika nav būtiski mainījušies. Tie nav piemēroti digitālajai ekonomikai un nav salīdzināmi ar daudz modernākām digitālās ziņošanas sistēmām, ko dažas dalībvalstis ieviesušas iekšzemes darījumiem.

Citu trūkumu starpā kopsavilkuma paziņojumi sniedz tikai apkopotus datus par katru nodokļa maksātāju, nevis datus par katru darījumu atsevišķi. Turklāt tie neļauj datus par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu salīdzināt ar datiem par iegādēm, jo PVN direktīva paredz dalībvalstīm fakultatīvu ziņošanu par iegādēm Kopienas iekšienē un mazāk nekā puse dalībvalstu ir ieviesušas šo pienākumu. Turklāt šie dati var nebūt savlaicīgi pieejami citu dalībvalstu nodokļu iestādēm gan iesniegšanas biežuma dēļ, gan tāpēc, ka vietējām nodokļu iestādēm ir vajadzīgs laiks datu augšupielādei sistēmā. Uz šiem trūkumiem pamatoti norādīja gandrīz divas trešdaļas no informētajām ieinteresētajām personām, kuras piedalījās sabiedriskajā apspriešanā un pilnībā vai daļēji piekrita, ka kopsavilkuma paziņojumi būtu efektīvāki cīņā pret krāpšanu ES iekšienē, ja dati tiktu vākti par katru darījumu atsevišķi un tuvāk darījuma brīdim.

Jebkura pārrobežu darījumu ziņošanas reforma neizbēgami ietver izmaiņas administratīvajā sadarbībā un datu apmaiņā starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un PVN informācijas apmaiņas sistēmā (*VIES*)²².

¹⁸ Vairākās dalībvalstīs pašlaik ir spēkā dažāda veida digitālās ziņošanas prasības: e-rēķini grāmatojumu veidā (Itālija), ziņošana reāllaikā (Ungārija, Spānija), *SAF-T* ziņošana (Lietuva, Polija, Portugāle), PVN saraksti (Bulgārija, Horvātija, Čehija, Igaunija, Latvija, Slovākija), un dažas dalībvalstis (Francija, Grieķija, Rumānija) publiski paziņoja par gaidāmajām ziņošanas prasībām.

¹⁹ Saskaņā ar *Eurostat* aplēsēm Savienībā ir aptuveni 210 000 starptautisku uzņēmumu, no kuriem 85 % ir vietēja galvenā mītne, bet pārējie ir ārvalstu vienību kontrolē.

²⁰ Tās galvenokārt ir saistītas ar ievērojamām ieviešanas izmaksām, jo īpaši valstīs ar sarežģītākām digitālās ziņošanas prasībām. Lai nodrošinātu atbilstību, paredzams, ka mazs starptautisks uzņēmums ieguldīs aptuveni 10 000 EUR *SAF-T* prasību izpildei, 25 000 EUR reāllaika prasībām un vairāk nekā 50 000 EUR e-rēķiniem. Lieliem starptautiskiem uzņēmumiem skaitļi sasniedz līdz pat 50 000 EUR *SAF-T* prasībām, 200 000 EUR reāllaika prasībām un 500 000 EUR e-rēķiniem.

²¹ Ja uzņēmums pārdod preces vai sniedz pakalpojumus uzņēmumam citā dalībvalstī, tam ir pienākums iesniegt savai dalībvalstij kopsavilkuma paziņojumu, norādot uzņēmumu, kuram tas piegādājis preces vai sniedzis pakalpojumus, un kopējo preču piegāžu un sniegto pakalpojumu apjomu šim uzņēmumam. Dalībvalstis apmainās ar informāciju, un to izmanto, lai palīdzētu nodrošināt atbilstību.

²² Līdz ar iekšējā tirgus ieviešanu 1993. gadā robežkontrole tika atcelta un aizstāta ar ziņošanas pienākumu par piegādātajām precēm un sniegtajiem pakalpojumiem Kopienas iekšienē, iesniedzot periodiskus kopsavilkuma paziņojumus PVN nolūkā (kopsavilkuma paziņojums ir vienkārša veidlapa,

Šos jautājumus, kas saistīti ar cīņu pret PVN iztrūkumu, kuru rada Kopienas iekšējā tirdzniecība, atrisinās, ieviešot sistēmu ziņošanai par katru darījumu atsevišķi, kas gandrīz reāllaikā sniegs informāciju dalībvalstīm, līdzīgi kā tajās veiksmīgajās sistēmās, kuras vairākas dalībvalstis ir ieviesušas iekšzemes darījumiem. Iekšzemes ziņošanas sistēmu nesaskaņotības problēma tiks risināta, izveidojot vienotu veidni, kas būs jāievēro minētajos ziņojumos, ļaujot nodokļa maksātājiem vienmēr paziņot datus no elektroniskajiem rēķiniem, kas izsniegti saskaņā ar Eiropas standartu, kurš noteikts Direktīvā 2014/55/ES par elektroniskajiem rēķiniem publiskā iepirkuma jomā²³.

2) PVN režīms platformu ekonomikā

Platformu ekonomikas saimnieciskās darbības modeļa²⁴ uzplaukums ir radījis jaunas problēmas PVN sistēmai. Viena no šīm problēmām ir PVN nevienlīdzība.

Saskaņā ar PVN noteikumiem nodokļa maksātājs ir jebkura persona (fiziska vai juridiska), kas neatkarīgi veic jebkādu saimniecisku darbību²⁵. Nodokļa maksātājiem ir jāreģistrējas kā PVN maksātājiem un jāaprēķina PVN par saviem pārdevumiem. Tomēr privātpersonas, kas rīkojas privātpersonas statusā, netiek uzskatītas par nodokļa maksātājiem. Turklāt mazie uzņēmumi ir atbrīvoti no PVN vienkāršošanas pasākuma dēļ, kas atbrīvo tos no PVN administratīvajām saistībām.

Vēl nesen tika uzskatīts, ka privātpersonām un neapliekamām mazajiem uzņēmumiem nav nekādas ietekmes uz konkurenci tirgū ar PVN nolūkā reģistrētiem uzņēmumiem. Taču platformu ekonomika ir ieviesusi jaunus saimnieciskās darbības modeļus, kas maina šo situāciju.

Privātpersonas un mazie uzņēmumi var sniegt savus ar PVN neapliekamos pakalpojumus, izmantojot platformu, un ar apjomradītiem ietaupījumiem un tīkla

ko uzņēmēji iesniedz reizi mēnesī / ceturksnī papildus savai PVN deklarācijai, lai deklarētu uzņēmējiem citās dalībvalstīs piegādātās preces un sniegtos pakalpojumus, norādot klientu PVN numuru un piegādāto preču un sniegto pakalpojumu apkopoto vērtību vienam klientam noteiktā laikposmā). Šie kopsavilkuma paziņojumi tiek glabāti valstu PVN datubāzēs. Pēc tam šīs datubāzes tiek savienotas, izmantojot elektronisku saskarni ar nosaukumu *VIIES* (PVN informācijas apmaiņas sistēma), un Komisija pārvalda saziņas saites starp dalībvalstīm, savukārt dalībvalstis izstrādā *VIIES* lietojumprogrammas. Kontroles nolūkos nodokļu administrācijas piekļūst *VIIES* informācijai, savukārt uzņēmēji izmanto *VIIES* moduli ar nosaukumu “*VIIES* internetā” (VoW), lai pārbaudītu Eiropas Savienībā reģistrēta klienta PVN numura derīgumu pārrobežu darījumiem ar precēm vai pakalpojumiem.

²³ [Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/55/ES \(2014. gada 16. aprīlis\) par elektroniskajiem rēķiniem publiskā iepirkuma procedūrās.](#)

²⁴ Jēdzienu “platformu ekonomika” izmanto, lai aprakstītu daudzpusēju darījumu modeli, kurā ir iesaistītas trīs vai vairākas puses. Šajos darījumos **tiešsaistes platforma** veicina savienojumu starp diviem vai vairākiem atšķirīgiem, bet savstarpēji atkarīgiem lietotāju kopumiem. Šajā mijiedarbībā viena no platformas pusēm (pamatā esošie pakalpojumu sniedzēji) varētu piedāvāt pakalpojumus otrai pusei (patērētājam) par atlīdzību naudā. Par darījuma veicināšanu platforma parasti iekasē maksu.

²⁵ Saskaņā ar PVN direktīvas 9. pantu un tās iedibināto judikatūru jēdzienam “saimnieciskā darbība” ir ļoti plaša nozīme. Tomēr jēdziens “neatkarīgi” nozīmē, ka darbinieki netiek uzskatīti par nodokļa maksātājiem.

efektu²⁶ tie tieši konkurē ar tradicionālajiem PVN nolūkā reģistrētajiem pakalpojumu sniedzējiem. Tas nozīmē, ka, piemēram, viesnīca varētu konkurēt ar izmitināšanas vietu sarakstiem, kuri par pakalpojumiem neiekasē PVN. Eiropā izmitināšanas izmaksas, izmantojot platformu, var būt vidēji par aptuveni 8–17 % zemākas nekā reģionālās viesnīcas vidējā dienas likme²⁷. Pētījumā “PVN digitālajā laikmetā”²⁸ sniegtā informācija liecina, ka (lai gan tas atšķiras atkarībā no platformas veida) līdz 70 % no visiem pamatā esošajiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri izmanto platformu, nav reģistrēti kā PVN maksātāji. Vairāk nekā divas trešdaļas respondentu, kuriem bija viedoklis par šo jautājumu, bija saskārušies ar šādiem konkurences kropļojumiem.

Pētījumā pasažieru pārvadājumu un izmitināšanas nozares ir skaidri identificētas kā tādas nozares, kurās PVN nevienlīdzība ir visacīmredzamākā (tādā ziņā, ka izmitināšanas platformas modelis tieši konkurē ar viesnīcu nozari un pasažieru pārvadājumu platformas modelis tieši konkurē ar privātiem taksometru uzņēmumiem). Tās arī ir platformu ekonomikas²⁹ divas lielākās nozares pēc preču pārdošanas platformās (ko dēvē arī par “e-komerciju”), kur eksistē citi noteikumi par preču piegādi.

Vēl viena problēmjoma ir skaidrības trūkums par PVN noteikumiem, kas attiecas uz šo platformu nodrošinātajiem pakalpojumiem, un jo īpaši attiecībā uz pamatā esošā pakalpojumu sniedzēja PVN statusa noteikšanu.

Ja pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī nekā platforma, tad platformas veicināšanas pakalpojumiem piemērojamo PVN režīmu nosaka to personu nodokļa maksātāja statuss, kuras sniedz pakalpojumus ar platformas palīdzību. Šādā situācijā platforma varētu izmantot OSS vai piemērot apgriezto maksājumu neatkarīgi no tā, vai pakalpojumu sniedzējs ir nodokļu maksātājs vai nav nodokļu maksātājs. Tomēr šāda noteikšana nav vienkārša, jo platformām bieži trūkst informācijas, kas tām vajadzīga, lai novērtētu pamatā esošā pakalpojumu sniedzēja statusu.

Turklāt dalībvalstis ir atšķirīgi piemērojušas dažādus PVN direktīvas noteikumus, kas piemērojami platformu ekonomikai³⁰. Piemēram, veicināšanas pakalpojumi, par ko platformas aprēķina maksu, dažās dalībvalstīs tiek uzskatīti par elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, savukārt citās tie tiek uzskatīti par starpniecības pakalpojumiem. Šie noteikumi ir jāprecizē, jo ES PVN noteikumu pašreizējā atšķirīgā piemērošana dalībvalstīs var novest pie tā, ka tiek piemērotas dažādas

²⁶ Spēja veidot tīklus, ar kuru palīdzību ikviens papildu lietotājs uzlabos visu esošo lietotāju pieredzi; lielāks cilvēku vai dalībnieku skaits palielina preces vai pakalpojuma vērtību.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>

²⁸ *VAT in the Digital Age. Final Report (vol. I – III). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150.*

²⁹ Ekosistēmas vērtība ir 38,2 miljardi EUR un 43,2 miljardi EUR gadā

³⁰ Pētījuma “PVN digitālajā laikmetā” (II daļa) 25. tabula liecina, ka 44 % respondentu uzskata, ka PVN noteikumu atšķirīgā piemērošana dalībvalstīs ir problēma.

pakalpojumu sniegšanas vietas³¹, kas vēlāk var izraisīt nodokļu dubultu uzlikšanu vai neaplikšanu ar nodokli.

Vēl viena problēmjoma ir saistīta ar platformām noteiktajiem pienākumiem.

Platformām ir jāglabā konkrēta informācija³² par sniegtajiem pakalpojumiem, ko tās veicina, un pēc pieprasījuma jādara tā pieejama dalībvalstīm. Tomēr platformas saskaras ar vairākām atšķirīgām prasībām dalībvalstīs attiecībā uz šīs informācijas sniegšanas termiņu un formātu. Tādēļ ir nepieciešama vienādošana. Turklāt, lai apkarotu krāpšanu, platformām ir jāglabā šī informācija un tā jādara pieejama ne tikai uzņēmumu pakalpojumu sniegšanas darījumos ar uzņēmumiem (*B2B*) (kā tas ir pašlaik), bet arī uzņēmumu pakalpojumu sniegšanas darījumos ar patērētājiem (*B2C*)

Šīs problēmas risinās, ieviešot domājamā pakalpojumu sniedzēja modeli, saskaņā ar kuru platformas tajos gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs neapņēma PVN, uzskaitīs PVN pamatā esošā pakalpojumu sniedzēja vietā, tādējādi nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret digitālajām un nesaistes izmitināšanas vietu īstermiņa īres un pasažieru pārvadājumu nozarēm. Turklāt tiks sniegti paskaidrojumi par to, kāds režīms ir piemērojams veicināšanas pasākumam, lai nodrošinātu vienotu pakalpojuma sniegšanas vietas piemērošanu, un tiks veikti pasākumi, lai saskaņotu informācijas nosūtīšanu dalībvalstīm, ko veic platforma.

3) PVN reģistrācijas prasības ES

Uzņēmumi, kas veic darījumus, kuriem uzliek nodokli citās dalībvalstīs, joprojām saskaras ar ievērojamu PVN saistību izpildes slogu un izmaksām, kas ir šķērslis vienotajā tirgū. Tās tiek aplēstas šādi.

- Minimālās vienreizējās izmaksas par PVN reģistrāciju citā dalībvalstī ir 1 200 EUR.
- Minimālās ikgadējās izmaksas par PVN saistību izpildi citā dalībvalstī ir 8 000 EUR vidējam uzņēmumam un 2 400 EUR MVU.

PVN e-komercijas pakete, kas stājas spēkā 2021. gada 1. jūlijā, pirmo reizi paredzēja visaptverošus PVN tiesību aktus, kuri skar e-komercijas ekonomiku (kurā patērētāji pasūta preces, galvenokārt internetā, tieši no piegādātājiem citās dalībvalstīs un ārpusvienības valstīs). Režīmi, kas izstrādāti (vai paplašināti) ar e-komercijas paketes palīdzību, ir atvieglojuši reģistrācijas slogu uzņēmumiem, kuri veic darījumus dalībvalstīs, kurās tie neveic uzņēmējdarbību, izvairoties no nepieciešamības reģistrēt piegādātāju / domājamo piegādātāju PVN nolūkā katrā dalībvalstī, kurā to klients veic uzņēmējdarbību.

Šie režīmi ir zināmi kā vienas pieturas aģentūra (OSS) piegādēm patērētājiem ES un importa vienas pieturas aģentūra (IOSS) mazu patēriņa preču paku importam (kuru

³¹ Elektroniski sniegto pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur pakalpojumu saņēmējs veic uzņēmējdarbību, savukārt starpniecības pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir tā vieta, kur notiek attiecīgais pamatā esošais darījums, kas, piemēram, attiecībā uz pakalpojumiem, kuri saistīti ar nekustamo īpašumu, būtu nekustamā īpašuma atrašanās vieta.

³² PVN direktīvas 242.a pants.

vērtība nepārsniedz 150 EUR). Tika ieviesti īpaši PVN noteikumi un pienākumi attiecībā uz “platformām” (ar ko ievieš jēdzienu “domājamais piegādātājs”), kurām ir dominējošs stāvoklis e-komercijas ekonomikā.

Kā liecina e-komercijas paketes izvērtējums³³, OSS un IOSS īstenošana ir izrādījusies ļoti veiksmīga. OSS un IOSS priekšrocības uzņēmumiem un vienotajam tirgum dalībvalstis apstiprināja ECOFIN padomes 2022. gada marta secinājumos³⁴.

Tomēr ir konkrēti preču piegāžu un sniegto pakalpojumu veidi, uz ko neattiecas neviens no šiem vienkāršošanas režīmiem, un uz tiem joprojām attiecas apgrūtināšas PVN uzskaites prasības citās dalībvalstīs. Tie ietver noteiktus preču piegādes veidus, kuri, pat ja tiem var būt pārrobežu aspekts, neietilpst preču tālpārdošanas ES iekšienē definīcijā. Tā kā IOSS pašlaik ir fakultatīva, tās spēja atvieglot vairākkārtējas PVN reģistrācijas nepieciešamību ir ierobežota un iespējas novērst importa procesa sarežģītību netiek maksimāli izmantotas.

OSS un IOSS darbības jomas paplašināšana nodrošinātu, ka vēl vairāk samazinās vajadzība pēc vairākkārtējas PVN reģistrācijas ES.

Priekšlikums par PVN digitālajā laikmetā ir *REFIT* iniciatīva, kas pievēršas PVN noteikumiem saistībā ar digitālo tehnoloģiju³⁵ pieaugošo izmantošanu gan nodokļu iestādēs, gan uzņēmēju aprindās. PVN sistēma vēl nav pilnībā izmantojusi iespējas, ko sniedz šie tehnoloģiskie sasniegumi. Jauni digitālie rīki un risinājumi palīdzēs nodokļu iestādēm efektīvāk novērst PVN iztrūkumu, vienlaikus ļaujot vienkāršot PVN saistību izpildi un samazinot saistītās izmaksas. Tādējādi šīs iniciatīvas mērķis ir vēl vairāk pielāgot ES PVN regulējumu digitālajam laikmetam.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šī iniciatīva atbilst Komisijas 2018. gadā iesniegtajam priekšlikumam³⁶ par galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm, kurš joprojām tiek apspriests Padomē. Šā priekšlikuma mērķis ir aizstāt pašlaik spēkā esošo pārejas sistēmu³⁷, Kopienas iekšējiem darījumiem piemērojot tādu pašu režīmu kā iekšzemes darījumiem. PVN būtu jāmaksā preču galamērķa dalībvalstī³⁸ pēc šīs dalībvalsts likmes, bet piegādātājs to aprēķinātu un iekasētu savā dalībvalstī. Iniciatīvai “PVN digitālajā laikmetā” ir potenciāls uzlabot gan pašreizējo, gan galīgo PVN sistēmu.

PVN e-komercijas pakete tika izstrādāta, lai pārveidotu, atjauninātu un modernizētu PVN sistēmu nolūkā nodrošināt tās atbilstību un efektīvu piemērošanu jaunajai e-komercijas tirgus

³³ Skatīt 3. punktu.

³⁴ Padomes secinājumi par e-komercijas PVN paketes īstenošanu, ST 7104/22, 2022. gada 15. marts.

³⁵ Komisijas 2022. gada darba programma, II pielikums: *REFIT* iniciatīvas, apakšiedaļa “Ekonomika cilvēku labā” (Nr. 20).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ Saskaņā ar pašreizējo sistēmu par pārrobežu darījumiem PVN netiek aprēķināts, atšķirībā no iekšzemes darījumiem, un tas ļauj nodokļa maksātājiem vienotajā tirgū iegādāties preces bez PVN, saraujot sadalīto maksājumu ķēdi un radot stimulu krāpšanai.

³⁸ Šī sistēma vēlāk tiks attiecināta arī uz pakalpojumiem.

realitātei. Tajā pašā laikā reformu mērķis bija atvieglot PVN saistību izpildi likumīgiem uzņēmumiem, kas veic pārrobežu komercdarbību tiešsaistē, izmantojot jaunu pieeju nodokļu iekasēšanai. Galvenais mērķis bija izveidot taisnīgāku, vienkāršāku un saskaņotāku nodokļu sistēmu. Šis priekšlikums ir turpinājums pēc PVN e-komercijas noteikumu veiksmīgās reformas, un tas vēl vairāk samazina nepieciešamību patērētā dalībvalstī reģistrēt neidentificētu tirdzniecību. Tas cita starpā ietvers pašreizējo mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) piemērojamo e-komercijas noteikumu atjaunināšanu, ļaujot MVU gūt labumu no vienkāršojošiem, ko nodrošina gan jaunie MVU³⁹, gan esošie OSS režīmi.

Iniciatīva atbalsta ES ilgtspējīgas izaugsmes stratēģiju⁴⁰, kurā paredzēta labāka nodokļu iekasēšana, krāpšanas nodokļu jomā, nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas samazināšana, kā arī atbilstības nodrošināšanas izmaksu samazināšana uzņēmumiem, privātpersonām un nodokļu administrācijām. Nodokļu sistēmu uzlabošana, lai veicinātu ilgtspējīgāku un taisnīgāku saimniecisko darbību, ir daļa arī no ES konkurētspējīgas ilgtspējas programmas.

• **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Iniciatīva “PVN digitālajā laikmetā” ir saistīta ar līgumā noteikto mērķi izveidot funkcionālu iekšējo tirgu⁴¹ un atspoguļo Eiropas Komisijas prioritātes⁴² uzlabot uzņēmējdarbības nodokļu vidi vienotajā tirgū, kā arī novērst atšķirības nodokļu noteikumos, kas var būt šķērslis vienotā tirgus dziļākai integrācijai. Šīs iniciatīvas mērķis ir pielāgot ES PVN regulējumu digitālajam laikmetam. Tāpēc tās mērķi atbilst arī vienai no sešām Komisijas galvenajām prioritātēm “digitālajam laikmetam gatava Eiropa” un tās mērķim dot uzņēmumiem iespēju izmantot digitālās pārveides potenciālu.

Komisija par prioritātēm ir noteikusi nodokļu iekasēšanas uzlabošanu un krāpšanas nodokļu jomā, nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas samazināšanu⁴³. Šie divi jautājumi ir iniciatīvas stūrakmens. Iniciatīva atbalsta arī ES ilgtspējīgas izaugsmes stratēģiju⁴⁴, kurā paredzēta labāka nodokļu iekasēšana, krāpšanas nodokļu jomā, nodokļu apiešanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas samazināšana, kā arī atbilstības nodrošināšanas izmaksu samazināšana uzņēmumiem, privātpersonām un nodokļu administrācijām. Nodokļu sistēmu uzlabošana, lai veicinātu ilgtspējīgāku un taisnīgāku saimniecisko darbību, ir paredzēta arī ES konkurētspējīgas ilgtspējas programmā.

³⁹ [Padomes Direktīva \(ES\) 2020/285 par kopējo PVN sistēmu attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem](#)

⁴⁰ Dalībvalstu atvērēšanas un noturības plānos ir paredzēts plašs reformu kopums, kuru mērķis ir uzlabot saimnieciskās darbības vidi un veicināt digitālo un zaļo tehnoloģiju ieviešanu. Šīs reformas papildina nozīmīgi centieni digitalizēt nodokļu administrācijas kā stratēģisku valsts pārvaldes nozari. (2022. gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģija (COM(2021) 740 final)).

⁴¹ Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pants

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf.

⁴³ 2022. gada izaugsmes pētījums (sk. 13. lpp.). : https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf.

⁴⁴ Dalībvalstu atvērēšanas un noturības plānos ir paredzēts plašs reformu kopums, kuru mērķis ir uzlabot saimnieciskās darbības vidi un veicināt digitālo un zaļo tehnoloģiju ieviešanu. Šīs reformas papildina nozīmīgi centieni digitalizēt nodokļu administrācijas kā stratēģisku valsts pārvaldes nozari. (2022. gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģija, COM(2021) 740 final).

Iniciatīva “PVN digitālajā laikmetā” tiek īstenota līdztekus citām Komisijas iniciatīvām, kas saistītas ar digitālo ekonomiku, piemēram, nesenajam priekšlikumam direktīvai par to cilvēku darba apstākļu uzlabošanu, kuri strādā, izmantojot digitālā darba platformas⁴⁵, un pašreiz notiekošajam darbam īstermiņa īres jomā. Šīs iniciatīvas ir galvenokārt vērstas uz to, lai tiesiskajā regulējumā paredzētu platformām lielāku atbildību un lielāku nozīmi. Tas atbilst izmaiņām, kas šajā direktīvā ierosinātas attiecībā uz platformu ekonomiku, jo konkrētos apstākļos platformas būs atbildīgas par PVN nomaksu platformu mazo pakalpojumu sniedzēju vietā. Tas uzlabos PVN iekasēšanu, jo daudzi no šiem pakalpojumu sniedzējiem neapzinās savas iespējamās PVN saistības un jebkurā gadījumā saskarsies ar grūtībām šo saistību izpildē.

Turklāt iniciatīva “PVN digitālajā laikmetā” nodrošina saskaņotību ar spēkā esošajiem tiesību aktiem digitālajā jomā, piemēram, ar ES direktīvu par elektroniskajiem rēķiniem publiskajā iepirkumā (B2G)⁴⁶. Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt vienota Eiropas elektronisko rēķinu standarta izmantošanu visās dalībvalstīs, lai veicinātu sadarbību un konvergenci ES līmenī. Tas var samazināt šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai, ko rada dažādu valstu juridisko prasību un tehnisko standartu līdzāspastāvēšana attiecībā uz e-rēķiniem. Iniciatīva “PVN digitālajā laikmetā” paredz, ka šis Eiropas elektronisko rēķinu standarts ir standarta metode digitālo PVN ziņošanas prasību vajadzībām.

Šī iniciatīva saskan arī ar Muitas rīcības plānu⁴⁷. E-komercijas pārvaldība ir viena no četrām galvenajām rīcības jomām Muitas rīcības plānā. Tādējādi importa vienas pieturas aģentūras (IOSS) režīma uzlabošana šajā priekšlikumā aprobežojas ar šā režīma obligātu attiecināšanu uz platformām. Visi pārējie uzlabojumi vai paplašināšana, piemēram, 150 EUR robežvērtības, līdz kurai šo vienkāršošanas režīmu var izmantot, atcelšana tiks veikta minētās muitas reformas ietvaros⁴⁸.

Konferences par Eiropas nākotni⁴⁹ ziņojumā par galīgo iznākumu pilsoņi aicina “Saskaņot un koordinēt nodokļu politiku ES dalībvalstīs, lai nepieļautu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu”, “Veicināt sadarbību starp ES dalībvalstīm, lai panāktu, ka visi

⁴⁵ Paredzams, ka ierosinātā direktīva nodrošinās juridisko noteiktību attiecībā uz to cilvēku nodarbinātības statusu, kuri strādā, izmantojot digitālās darba platformas, uzlabos viņu darba apstākļus (tostarp pašnodarbinātām personām, uz kurām attiecas algoritmiskā pārvaldība) un uzlabos platformu darba pārredzamību un izsekojamību, tostarp pārrobežu situācijās.

⁴⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/55/ES (2014. gada 16. aprīlis) par elektroniskajiem rēķiniem publiskā iepirkuma procedūrās.

⁴⁷ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai “Muitas savienības pāreja uz nākamo līmeni: rīcības plāns, Brisele, 28.9.2020. ([customs-action-plan-2020_lv.pdf \(europa.eu\)](#)).

⁴⁸ [Komisija vēlas uzzināt viedokļus par gaidāmo ES muitas reformu \(europa.eu\)](#).

⁴⁹ Konference par Eiropas nākotni. Ziņojums par galīgo iznākumu. 2022. gada maijs, 16. priekšlikuma 1. – 3. punkts. Konference par Eiropas nākotni notika 2021. gada aprīlī un 2022. gada maijā. Tas bija unikāls, pilsoņu vadīts Eiropas mēroga deliberatīvās demokrātijas pasākums, kurā iesaistījās tūkstosiem Eiropas pilsoņi, kā arī politiskie rīcībspēki, sociālie partneri, pilsoniskā sabiedrība un galvenās ieinteresētās personas.

uzņēmumi Eiropas Savienībā godīgi maksā savu nodokļu daļu”. Iniciatīva “PVN digitālajā laikmetā” atbilst šiem mērķiem.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Ar šo direktīvu tiek grozīta PVN direktīva, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu. Šajā pantā paredzēts, ka Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju ar vienprātīgu lēmumu var pieņemt noteikumus, lai saskaņotu dalībvalstu noteikumus netiešo nodokļu jomā.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Šī iniciatīva atbilst subsidiaritātes principam. Ņemot vērā nepieciešamību grozīt PVN direktīvu, dalībvalstis pašas nevar sasniegt šīs iniciatīvas mērķus. Tādēļ Komisijai, kura ir atbildīga par vienotā tirgus netraucētas darbības nodrošināšanu un Eiropas Savienības vispārējo interešu veicināšanu, ir jāierosina pasākumi situācijas uzlabošanai.

Turklāt, tā kā galvenās aktuālās problēmas – neoptimāla PVN iekasēšana un kontrole, kā arī pārmērīgs slogs un atbilstības nodrošināšanas izmaksas – ir kopīgas visām dalībvalstīm, nekoordinētas sadrumstalotas valstu darbības varētu izkropļot ES iekšējo tirdzniecību. Mērķorientētajā apspriešanās⁵⁰ uzņēmumi norādīja, ka šajā ziņā priekšroku dod PVN noteikumu vienādaī piemērošanai ES līmenī, nevis atšķirīgu ziņošanas vai reģistrācijas pienākumu ievērošanai valsts līmenī. Tāpat kā platformu gadījumā, pastāv nozīmīgi konkurences izkropļojumi starp tiešsaistes un nesaistes tirgiem izmitināšanas vietu īstermiņa īres un pasažieru pārvadājumu nozarē, kā arī nesaskaņota pieeja veicināšanas pakalpojumu sniegšanas vietai. Tāpēc Komisijai ir jānodrošina PVN noteikumu saskaņošana. Attiecībā uz PVN iekasēšanu un kontroli PVN iztrūkuma apmērs un tā saglabāšanās laika gaitā liecina, ka valstu instrumenti nav pietiekami, lai apkarotu pārrobežu krāpšanu, par ko liecina aplēstais “pazudušā tirgotāja” krāpnieciskās darbības apmērs, ko var efektīvi un lietderīgi apkarot tikai ar koordinētu rīcību ES līmenī. Tāpēc saistībā ar krāpšanas PVN jomā ES iekšienē aspektu ir nepieciešama ES iejaukšanās attiecībā uz ziņošanas pienākumiem.

• Proporcionalitāte

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu un tas nozīmē, ka rīcība nesniegsies tālāk par to, kas ir nepieciešams Līguma mērķu īstenošanai, un konkrēti – vienotā tirgus sekmīgas darbības nodrošināšanai.

Proporcionalitāti nodrošina tas, ka dalībvalstis varēs izlemt, vai ieviest iekšzemes ziņošanas prasības, proti, pamatojoties uz to, vai krāpšana PVN jomā iekšzemē tām ir steidzami risināms jautājums. Lai pieņemtu ES mēroga regulējumu par digitālās ziņošanas prasībām, ir nepieciešama prasība par valstu sistēmu sadarbību vai konvergenci ar ES digitālās ziņošanas prasībām.

⁵⁰ VAT in the Digital Age. Final Report (vol. IV Consultation Activities). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150.

Platformu ekonomikas jomā proporcionalitāte tiek nodrošināta, koncentrējot pasākumu uz izmitināšanas un pasažieru pārvadājumu nozarēm, kurās PVN nevienlīdzības problēma ir akūtāka.

Turklāt proporcionalitāti nodrošina tas, ka iniciatīvas “vienotas PVN reģistrācijas” pīlārs neiejaucas valstu PVN reģistrācijas procesos. Tā vietā tā koncentrējas uz tādu gadījumu ierobežošanu, kuros uzņēmējam, kas veic uzņēmējdarbību ārpus patēriņa dalībvalsts, ir jāreģistrējas kā PVN maksātājam šajā dalībvalstī.

ES mēroga regulējums PVN reģistrācijas apstrādei ir samērīgs, jo tas padarīs vienotā tirgus darbību ilgtspējīgāku. Nepieciešamību pēc vairākkārtējas reģistrācijas Eiropas Savienībā pēc būtības var novērst tikai ar priekšlikumu par PVN direktīvas grozījumiem.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums paredz grozīt Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (“PVN direktīva”), Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, un Padomes Regulu (ES) Nr. 904/2010 par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

E-komercijas pakete stājās spēkā 2021. gada 1. jūlijā, un ar to tika ieviesti vairāki grozījumi PVN noteikumos, kas reglamentē nodokļu uzlikšanu pārrobežu e-komercijas darbībām ES uzņēmumu un patērētāju starpā (B2C). Visnozīmīgākie grozījumi ietver Savienības un ārpussavienības mini vienas pieturas aģentūras (MOSS) piemērošanas jomas paplašināšanu; PVN atbrīvojuma robežvērtības 22 EUR atcelšanu attiecībā uz importētajām precēm; un IOSS (importa vienas pieturas aģentūras) ieviešanu un tāda īpaša režīma ieviešanu, kas nodrošina PVN iekasēšanu par tādu importētu preču tālpārdošanu, kuru vērtība nepārsniedz 150 EUR.

Komisija veica *ex post* novērtējumu par pirmajiem sešiem e-komercijas paketes piemērošanas mēnešiem. Sākotnējie rezultāti ir ļoti iepriecinoši un apliecina jauno pasākumu panākumus. Kopumā pirmajos sešos mēnešos, izmantojot trīs režīmus (Savienības un ārpussavienības OSS un IOSS), tika iekasēts PVN gandrīz 8 miljardu EUR apmērā. Novērtējuma rezultāti liecina, ka Savienības vienas pieturas aģentūras un ārpussavienības vienas pieturas aģentūras režīmos tika iekasēts PVN aptuveni 6,8 miljardu EUR apmērā, kas atbilst vismaz 13,6 miljardiem EUR gadā. Turklāt pirmajos sešos mēnešos tika iekasēts PVN aptuveni 2 miljardu EUR apmērā tieši par tādu zemas vērtības sūtījumu importu, kuru patiesā vērtība nepārsniedz 150 EUR, kas atbilst aptuveni 4 miljardiem EUR gadā. No PVN 2 miljardu EUR apmērā, kas tika iekasēts saistībā ar zemas vērtības preču importu pirmajos sešos mēnešos, gandrīz 1,1 miljards EUR tika iekasēts ar Importa vienas pieturas aģentūras starpniecību. Pakete ir sasniegusi mērķi panākt taisnīgāku un vienkāršāku nodokļu sistēmu, vienlaikus aizsargājot dalībvalstu PVN ieņēmumus.

Paketes īstenošana ir arī palīdzējusi apkarot krāpšanu PVN jomā. Muitas datu analīze liecina, ka 8 lielākie IOSS uzņēmēji veidoja aptuveni 91 % no visiem darījumiem, kas deklarēti importam ES, izmantojot IOSS. Tā ir ļoti iepriecinoša statistika, jo tā liecina, kā jaunais “domājamības” noteikums attiecībā uz tirdzniecības vietām ir ietekmējis atbilstību. Tāpēc

priekšlikumā ir paredzēts ieviest domājamā pakalpojumu sniedzēja režīmu platformu ekonomikas izmitināšanas un pasažieru pārvadājumu nozarēs.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Eiropas Komisijas Nodokļu un muitas ģenerāldirektorāts (*TAXUD* ĢD) 2019. gada 6. decembrī Briselē (Beļģija) organizēja pasākumu “PVN digitālajā laikmetā”. Šis pasākums pulcēja ieinteresētās personas, kas darbojas PVN jomā, lai pārdomātu iespējas un problēmas, ko jaunās tehnoloģijas rada PVN jomā. Jo īpaši tika apspriests progresīvu tehnoloģiju izmantošanas potenciāls. Turklāt seminārs sniedza iespēju dalīties nesenajā pieredzē par to, kā dalībvalstis izmanto digitālos risinājumus PVN ziņošanai, iekasēšanai un krāpšanas atklāšanai.

Komisija sadarbojās ar divām ekspertu grupām, lai risinātu diskusijas tehniskā līmenī: PVN nākotnes jautājumu grupa (*GFV*) un PVN ekspertu grupa (*VEG*). Minēto grupu sanāksmes notika attiecīgi 2022. gada 9. februārī un 6. maijā un 2021. gada 29. novembrī un 2022. gada 10. jūnijā, lai apspriestu dažādus ar jautājumiem saistībā ar iniciatīvu “PVN digitālajā laikmetā”. Apakšgrupai “platformu ekonomikas PVN aspekti”, kurā darbojas abu grupu pārstāvji, tika uzdots konsultēt un palīdzēt *TAXUD* ĢD, veicot padziļinātu analīzi par problēmām, kas saistītas ar PVN, ar kurām saskārušies dažādie platformu ekonomikas dalībnieki. Darba rezultāti ir pieejami šādā tīmekļa vietnē: [2. GROUP ON THE FUTURE OF VAT \(GFV\) - Library \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/taxation_customs/veg/).

Notika arī divi *Fiscalis* darbsemināri (2021. gada maijā un oktobrī), lai apkopotu dalībvalstu un ieinteresēto personu atsauksmes par starpposma ziņojumu un pētījuma “PVN digitālajā laikmetā” galīgā ziņojuma projektu.

No 2022. gada 20. janvāra līdz 5. maijam tika organizēta arī sabiedriskā apspriešana, kuras rezultātā tika saņemtas 193 atbildes. Apspriešanas mērķis bija noskaidrot ieinteresēto personu viedokļus par to, vai pašreizējie PVN noteikumi ir piemēroti digitālajam laikmetam, kā arī par to, kā izmantot digitālās tehnoloģijas, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot krāpšanu PVN jomā un sniegtu labumu uzņēmumiem. Apspriešanas ziņojums ir pieejams iniciatīvas sabiedriskās apspriešanas lapā: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_en.

Ieinteresētās personas piekrita, ka vecie PVN noteikumi nav atbilstoši mūsdienu digitālajam laikmetam.

Attiecībā uz PVN ziņošanu respondenti piekrita, ka digitālās ziņošanas prasības varētu dot labumu, un skaidri norādīja, ka dod priekšroku e-rēķinu risinājumam, ko var izmantot arī viņu iekšējiem procesiem. Dalībvalstis aicināja nodrošināt lielāku autonomiju, lemjot par iekšzemes digitālajām ziņošanas prasībām.

Attiecībā uz platformu ekonomiku daudzas ieinteresētās personas atzina problēmas un pauda detalizētākus viedokļus atkarībā no respondenta saimnieciskās darbības modeļa. Tās personas, kas tiktu skartas tieši (proti, platformas), kopumā noraidīja “domājamā pakalpojumu sniedzēja” noteikumu un deva priekšroku saglabāt esošo situāciju.

Attiecībā uz PVN reģistrāciju ieinteresētās personas vienprātīgi vienojās, ka ir jāpaplašina *OSS/IOSS* darbības joma. Turklāt uzņēmumi arī lūdza noteikt, ka apgrieztās maksāšanas sistēma ir obligāta attiecībā uz *B2B* piegādēm, ko veic personas, kuras neveic uzņēmējdarbību. Tika pausts atbalsts arī tam, ka *IOSS* būtu jānosaka par obligātu.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Pētījumā “PVN digitālajā laikmetā” (*VAT in the Digital Age*) (ko veica no 2020. gada oktobra līdz 2022. gada martam) Komisija izmantoja *Economisti Associati S.r.l.* veikto analīzi⁵¹. Gala ziņojums tika iesniegts 2022. gada 1. aprīlī.

Pētījuma mērķis bija vispirms izvērtēt pašreizējo situāciju attiecībā uz digitālās ziņošanas prasībām un PVN režīmu platformu ekonomikai, kā arī attiecībā uz vienotu PVN reģistrāciju un importa vienas pieturas aģentūru un, otrkārt, novērtēt vairāku iespējamo politikas iniciatīvu ietekmi šajās jomās.

- **Ietekmes novērtējums**

Regulējuma kontroles padome 2022. gada 22. jūnijā izskatīja priekšlikuma ietekmes novērtējumu, par kuru tika saņemts pozitīvs atzinums (Ares(2022)4634471). Padome ieteica pievienot sīkāku informāciju, lai labāk aprakstītu modelēšanā izmantoto metodiku un sīkāk precizētu risinājumus. Ietekmes novērtējums tika attiecīgi grozīts, lai iekļautu dalībvalstu un nozaru redzējumus par platformu ekonomiku, tika detalizēti aprakstītas modelēšanā izmantotā ekonometriskā analīze / metodes un izklāstīta digitālās ziņošanas prasību struktūra atbilstoši katram risinājumam.

Ietekmes novērtējumā tika analizēti vairāki politikas risinājumi.

- Attiecībā uz **PVN ziņošanu** tika piedāvātas dažādas iespējas, sākot no vienkārša ieteikuma ieviest ES digitālās ziņošanas prasības un pieprasot datus konkrētā formātā, līdz digitālās ziņošanas prasību ieviešanai gan ES, gan vietējā līmenī.
- Attiecībā uz **PVN režīmu platformu ekonomikai** iespējas bija dažādas – no juridiskiem skaidrojumiem līdz plaša “domājamā pakalpojumu sniedzēja” noteikuma ieviešanai, kas piemērojams visu veidu pakalpojumu pārdošanai platformās.
- Attiecībā uz **PVN reģistrāciju** – risinājumi, kas saistīti ar ES iekšējo tirdzniecību (atšķirīgi OSS paplašināšanas diapazoni un apgrieztās maksāšanas sistēmas ieviešana attiecībā uz B2B piegādēm, ko veic personas, kuras neveic uzņēmējdarbību) un zemas vērtības sūtījumu importu (padarot IOSS par obligātu dažādiem piegādātājiem ar/bez noteikta ierobežojuma un 150 EUR robežvērtības atcelšanu IOSS izmantošanai).

Analīzē atklājās, ka vislabākais līdzsvars attiecībā uz politikas risinājumiem efektivitātes, proporcionalitātes un subsidiaritātes ziņā tiktu panākts, apvienojot digitālās ziņošanas prasību ieviešanu ES līmenī, “domājamā pakalpojumu sniedzēja” noteikuma ieviešanu izmitināšanas vietu īstermiņa īres un pasažieru pārvadājumu nozarē un vēl lielāku OSS paplašināšanu, apgrieztās maksāšanas sistēmu un obligātu IOSS režīmu platformām.

Paredzams, ka laikposmā no 2023. līdz 2032. gadam šī pieeja radīs neto ieguvumus 172 miljardu EUR līdz 214 miljardu EUR apmērā, tostarp 51 miljarda EUR ietaupījumus. Šie ietaupījumi ietver:

⁵¹ *VAT in the Digital Age. Final report (vol. I – III). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150.*

- 41,4 miljardus EUR, ko rada PVN ziņošana (11 miljardus EUR, ko rada veco ziņošanas pienākumu atcelšana, 24,2 miljardus EUR, ko rada sadrumstalotības izmaksu samazinājums, 4,3 miljardu EUR ietaupījumu, ko rada iepriekš aizpildītas PVN deklarācijas, un 1,9 miljardus EUR, ko rada ieguvumi no e-rēķinu izmantošanas),
- 0,5 miljardus EUR, ko rada racionalizēšana un precizējumi platformu ekonomikas jomā, kā arī
- 8,7 miljardus EUR, ko rada PVN reģistrācijas pienākuma atcelšana. Sagaidāms, ka būs ieguvumi arī vides, sociālajā un saimnieciskās darbības automatizācijas jomā, kā arī ieguvumi, kas saistīti ar iekšējā tirgus darbību (vienlīdzīgi konkurences apstākļi) un nodokļu kontroles efektivitāti.

Saskaņā ar 8. un 9. ilgtspējīgas attīstības mērķi⁵² efektīvāka un ilgtspējīgāka PVN sistēma sekmē ekonomikas izaugsmi, savukārt digitālā ziņošana atbalsta saimnieciskās darbības automatizāciju un sekmē inovāciju. Saskaņā ar digitālā standarta principu digitālās ziņošanas ieviešana ļauj ietaupīt papīra rēķinus un sniedz labumu videi.

Ietekmes novērtējums un tā pielikumi, kopsavilkums un padomes atzinums par ietekmes novērtējumu ir pieejami apspriešanas lapā portālā “Izsakiet viedokli”: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-PVN-digitalaja-laikmeta_lv.

• **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šis priekšlikums ir *REFIT* iniciatīva, kuras mērķis ir modernizēt pašreizējos PVN noteikumus un ņemt vērā digitālo tehnoloģiju⁵³ sniegtās iespējas. Paredzams, ka priekšlikums saskaņos PVN režīmu un sekmēs pārrobežu pakalpojumu sniegšanas nodrošināšanu vienotajā tirgū, palīdzēs uzlabot nodokļu iekasēšanu un tādējādi nodrošinās ilgtspējīgus ieņēmumus atveseļošanas laikā no Covid-19 pandēmijas.

Tiek sagaidīts, ka pārrobežu darījumos iesaistītie uzņēmumi gūs neto ieguvumus no priekšlikuma ieviešanas. Kopumā digitālās ziņošanas prasību (DZP) ieviešana ES līmenī, domājamā pakalpojumu sniedzēja režīms un vienotā PVN reģistrācija (VPR) būs saskaņā ar principu “viens pieņemts – viens atcelts” vai pat pārsniegs to, proti, “viens pieņemts – vairāki atcelti”, ņemot vērā valstu iestāžu noteiktos daudzus pienākumus. Kopējie ietaupījumi 10 gadu laikposmā no 2023. līdz 2032. gadam tiek lēsti 51 miljarda EUR apmērā, un kopējās īstenošanas izmaksas (uzņēmumiem un valstu administrācijām) tajā pašā laikposmā ir 13,5 miljardi EUR.

Paredzams, ka kopsavilkuma paziņojumu svīturošana digitālās ziņošanas prasību rezultātā sniegs neto ieguvumus uzņēmumiem, kuri ir iesaistīti pārrobežu darījumos. Tomēr uzņēmumiem, kuri nedarbojas pāri robežām (lielākajai daļai mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu), rastos izmaksas saistībā ar digitālās ziņošanas prasību ieviešanu. Šīs izmaksas

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>.

⁵³ Komisijas 2022. gada darba programma, II pielikums: *REFIT* iniciatīvas, apakšiedaļa “Ekonomika cilvēku labā” (Nr. 20).

varētu daļēji samazināt, ieviešot papildu pakalpojumus valsts līmenī, piemēram, PVN deklarāciju iepriekšēju aizpildīšanu. Attiecībā uz vienotu PVN reģistrāciju ir paredzams, ka tas vēl vairāk samazinās vajadzību pēc vairākkārtējas reģistrācijas citās dalībvalstīs un palīdzēs samazināt administratīvo slogu un saistītās izmaksas uzņēmumiem, kuri vienotajā tirgū iesaistīti pārrobežu preču piegādēs un pakalpojumu sniegšanā.

Platforma “Gatavi nākotnei” iniciatīvu “PVN digitālajā laikmetā” iekļāva savā 2022. gada darba programmā, atzīstot tās potenciālu samazināt administratīvo slogu politikas jomā⁵⁴. Šā priekšlikuma sagatavošanā ir ņemti vērā pamatojumi, kas ir šīs ekspertu grupas 2022. gada 5. decembra atzinuma pamatā.

- **Pamattiesības**

Nepiemēro.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Paredzams, ka priekšlikums palielinās PVN ieņēmumus dalībvalstīm. Darbības mērķi ir noteikti kā PVN iztrūkuma samazinājums par līdz pat 4 procentpunktiem salīdzinājumā ar 2019. gada līmeni, ieskaitot pamatscenāriju. Aplēstais kopējais ieguvums laikā no 2023. līdz 2032. gadam, ieskaitot papildu PVN ieņēmumus, ir no 172 miljardiem EUR līdz 214 miljardiem EUR.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

PVN komiteja, padomdevēja komiteja PVN jautājumos, kurā piedalās visu dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas ierēdņi no Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorāta (TAXUD GD), uzraudzīs iniciatīvas “PVN digitālajā laikmetā” īstenošanu un apspriedīs un precizēs iespējamās interpretācijas jautājumus starp dalībvalstīm attiecībā uz jaunajiem tiesību aktiem.

Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja (SCAC) izskatīs visus iespējamās dalībvalstu administratīvās sadarbības jautājumus, kas izriet no jaunajiem noteikumiem, kuri ietverti šajā tiesību aktu paketē. Ja ir vajadzīgas jaunas izmaiņas tiesību aktos, ar GFV un VEG var apspriesties arī turpmāk.

Turklāt Komisija un dalībvalstis uzraudzīs un izvērtēs, vai šī iniciatīva darbojas pareizi un cik lielā mērā ir sasniegti tās mērķi, pamatojoties uz rādītājiem, kas izklāstīti šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma 4. iedaļā.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Priekšlikumam nav vajadzīgi skaidrojošie dokumenti par transponēšanu.

⁵⁴

[2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/2022_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf)

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Platformas: 28.a, 46.a pants, 135. panta 3. punkts, 136.b pants, 172.a pants, 242.a pants, 306. pants

Platformu ekonomikas izmitināšanas vietu īstermiņa īres un pasažieru pārvadājumu nozarēs tiks ieviests domājamā pakalpojumu sniedzēja režīms (28.a pants). Saskaņā ar šo pasākumu, ja pamatā esošais piegādātājs neapreķina PVN tāpēc, ka tas, piemēram, ir fiziska persona vai izmanto īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem, platforma aprēķinās un uzskaitīs PVN par pamatā esošo pakalpojumu. Tas nodrošinās vienlīdzīgus konkurences apstākļus platformām, kas piedāvā pakalpojumus, un citiem tradicionālajiem pakalpojumu sniedzējiem, kas kvalificējas kā nodokļa maksātāji, vienlaikus neuzliekot slogu pamatā esošajiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas ar platformas starpniecību. “Domājamā pakalpojumu sniedzēja” modelis ir vienkāršošanas pasākums, kura mērķis ir atvieglot PVN iekasēšanu konkrētās situācijās. Parasti tas tā ir tad, ja starpnieks darījumā (t. i., platforma) ir labāk piemērota PVN, kas maksājams par šo darījumu, iekasēšanas nodrošināšanai nekā pamatā esošais piegādātājs. Iemesli ir vai nu tāpēc, ka šim pamatā esošajam piegādātājam būtu pārāk apgrūtināši iekasēt PVN (piemēram, ja pamatā esošais piegādātājs ir fiziska persona vai nodokļa maksātājs, kas izmanto īpašus režīmus mazajiem uzņēmumiem), vai tāpēc, ka ir drošāk to iekasēt no šā starpnieka (ja pamatā esošais piegādātājs neveic uzņēmējdarbību ES). Papildu elementi, kas saistīti ar pasākuma praktisko piemērošanu, ir iekļauti pievienotajā priekšlikumā par Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 grozījumiem.

Lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, ir precizēts, ka darījumu, attiecībā uz kuru domājamais pakalpojuma sniedzējs ir platforma, nevar iekļaut īpašajā režīmā ceļojumu aģentūrām (306. pants).

Turklāt šajā jomā ir ieviesti precizējumi spēkā esošajos PVN tiesību aktos. Proti:

- platformas sniegtais veicināšanas pakalpojums būtu jāuzskata par starpniecības pakalpojumu (46.a pants). Tas ļauj vienādi piemērot pakalpojumu sniegšanas vietas noteikumus attiecībā uz veicināšanas pakalpojumu;
- pamatā esošā pakalpojumu sniedzēja platformai sniegtais pakalpojums ir atbrīvots no PVN bez atskaitīšanas tiesībām (136.b pants).
- izmitināšanas vietu īstermiņa īres nodrošināšana ir uzskatāma par līdzvērtīgu viesnīcu nozarei, un tādēļ tai nav tiesību uz atbrīvojumu no PVN (135. pants). Tas nodrošina, ka domājamajam pakalpojumam, ko platforma sniedz galapatērētājam, ir tāds pats PVN režīms kā pakalpojumu sniegšanai, ko veic tradicionālās viesnīcas galapatērētājam.
- Platformas sniegtajam pakalpojumam pēdējam klientam nebūtu jāskar platformas tiesības atskaitīt priekšnodokli par tās darbībām (172.a pants).
- Attiecībā uz sniegtajiem pakalpojumiem, kas neatbilst domājamā pakalpojumu sniedzēja modelim, platformai būs pienākums veikt uzskaiti gan par uzņēmumu savstarpējām piegādēm (B2B), gan par uzņēmumu piegādēm patērētājiem (B2C) (242.a pants). Ar to saistītie tiesību akti (priekšlikums par Regulas (ES) Nr. 904/2010 grozījumiem) standartizēs to, kā šī informācija nosūtāma dalībvalstīm. Sniegtajiem pakalpojumiem, kas atbilst domājamā pakalpojumu sniedzēja modelim, piemēro parastos PVN uzskaites noteikumus.

E-rēķini būs pamatnoteikums rēķinu piesūtīšanā: 217., 218. un 232. pants

Lai PVN direktīvu pielāgotu jaunajai digitālajai realitātei, ir jāmaina režīms, ko piemēro elektroniskajiem rēķiniem. Līdz šim PVN direktīvā papīra un elektroniskajiem rēķiniem ir bijis vienlīdzīgs statuss. 232. pantā bija noteikts, ka elektronisko rēķinu izmantošana notiek tikai ar saņēmēja piekrišanu. Šī prasība traucēja dalībvalstīm ieviest obligātu elektronisko rēķinu piesūtīšanu, ko varētu izmantot par pamatu elektroniskās ziņošanas sistēmai. Tas arī palēnināja elektronisko rēķinu attīstību, jo nodokļa maksātāji nevarēja pielāgot savas rēķinu piesūtīšanas sistēmas, lai ieviestu pilnīgu elektronisko rēķinu piesūtīšanu, jo tiem bija jāizdod rēķini papīra formā ik reizi, kad saņēmējs nepieņēma elektroniskos rēķinus.

Priekšlikums maina šo situāciju, 218. pantā paredzot, ka elektroniska rēķinu piesūtīšana būs standarta rēķinu izsniegšanas sistēma. Papīra rēķinu izmantošana būs iespējama tikai tad, ja dalībvalstis tos atļaus. Šī atļauja nevar skart gadījumus, uz kuriem attiecas XI sadaļas 6. nodaļā noteiktie ziņošanas pienākumi, jo tas radītu grūtības automātiskai datu paziņošanai vai darītu to neiespējamu. Nodokļa maksātājiem vienmēr būs atļauts izsniegt elektroniskos rēķinus saskaņā ar Eiropas standartu. Šis standarts ir ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1870⁵⁵ pieņemtais standarts saskaņā ar Direktīvā 2014/55/ES noteikto pieprasījumu. Elektronisko rēķinu izsniegšana un nosūtīšana nevar būt atkarīga no iepriekšējas piekrišanas saņemšanas vai apstiprinājuma no dalībvalsts nodokļu iestādēm, lai tos nosūtītu saņēmējam. Vairākām dalībvalstīm ir piešķirts īpašs pasākums, lai piemērotu obligātu e-rēķinu piesūtīšanu, ja šādas grāmatošanas sistēmas ir ieviestas. Šīs sistēmas minētās dalībvalstis var piemērot tikai līdz 2028. gada 1. janvārim, nodrošinot konvergenci ar ES digitālo ziņošanas sistēmu.

Lai nodrošinātu, ka nodokļa maksātāji nav atkarīgi no saņēmēja atļaujas izsniegt elektronisku rēķinu, 232. pants tiek svītrots no PVN direktīvas.

Turklāt elektroniskā rēķina definīcija PVN direktīvā ir mainīta, lai šo jēdzienu saskaņotu ar jēdzienu Direktīvā 2014/55/ES par elektroniskajiem rēķiniem publiskajā iepirkumā, kura reglamentē elektronisko rēķinu sagatavošanu B2G darījumos. Tā rezultātā, PVN direktīvā atsaucoties uz elektroniskajiem rēķiniem, tiks izdarīta atsauce uz strukturētiem elektroniskiem rēķiniem.

Terminš rēķinu izsniegšanai par preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem Kopienas iekšienē, ja piemēro apgrieztās maksāšanas sistēmu: 222. pants

Attiecībā uz atbrīvotājām preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem Kopienas iekšienē, ko veic un sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī un uz kuriem attiecas apgrieztās maksāšanas sistēma, PVN direktīvā ir paredzēts termiņš

⁵⁵ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1870 (2017. gada 16. oktobris) par atsauces uz elektronisko rēķinu sagatavošanas Eiropas standartu un tā sintakšu saraksta publicēšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/55/ES.

elektroniskā rēķina izsniegšanai, kas varētu ilgt līdz četrdesmit piecām dienām no brīža, kad iestāties nodokļa iekasējamības gadījums.

Jaunā ziņošanas sistēma ir izveidota saskaņā ar reāllaika informācijas filozofiju. Ņemot vērā to, ka ziņošana ir balstīta uz rēķina izsniegšanu, šāds termiņš pārmērīgi aizkavēs informācijas par šīm preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem iesniegšanu nodokļu administrācijai. Šā iemesla dēļ 222. pantā šādiem gadījumiem ir noteikts rēķina izsniegšanas termiņš divas dienas pēc nodokļa iekasējamības gadījuma iestāšanās.

Pārskata rēķinu izsniegšanas iespējas svītroyšana: 223. pants

Jaunās ziņošanas sistēmas mērķis ir sniegt nodokļu administrācijām informāciju par darījumiem gandrīz reāllaikā un veicināt elektronisko rēķinu izmantošanu. Iespēja izsniegt pārskata rēķinus par kalendāro mēnesi ir pretrunā šiem mērķiem. Šā iemesla dēļ 223. pants ir svītroyts, tāpēc vairs nebūs iespējams izsniegt pārskata rēķinus.

Rēķinu saturs: 226. pants

Jaunās ziņošanas sistēmas mērķis ir sniegt nepieciešamo informāciju nodokļu administrācijām, vienlaikus samazinot administratīvo slogu nodokļa maksātājiem. Lai sasniegtu pēdējo minēto mērķi, ziņošanas sistēma izmantos elektroniska rēķina izsniegšanas priekšrocības, lai automatizētu ziņošanas procesu. Tomēr, lai tas būtu iespējams, rēķinā ir jāiekļauj visa informācija, ko nodokļu iestādes pieprasa, lai izpildītu ziņošanas pienākumu.

Tāpēc 226. pants ir mainīts, lai nodrošinātu visu ziņojamo datu iekļaušanu rēķinā. Rēķina saturam pievienotie datu elementi ir tā bankas konta identifikators, kurā tiks kreditēts rēķina maksājums, katra ar konkrētu darījumu saistītā maksājuma datums un summa, par ko panākta vienošanās, un – ja labots sākotnējais rēķins – šā sākotnējā rēķina identifikācija.

Novecojušu pantu svītroyšana: 237. pants

237. pantā ir noteikts pienākums Komisijai iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par rēķinu piesūtīšanas noteikumu ietekmi. Ņemot vērā to, ka šis pienākums jau ir izpildīts⁵⁶, nav iemesla saglabāt šo pantu PVN direktīvā.

Digitāla ziņošanas sistēma par darījumiem Kopienas iekšienē: 262. līdz 271. pants

Viens no iniciatīvas mērķiem ir aizstāt novecojušos kopsavilkuma paziņojumus ar digitālu ziņošanas prasību sistēmu darījumiem Kopienas iekšienē, kas ātrāk sniegs kvalitatīvāku informāciju par katru darījumu atsevišķi. Šī informācija tiks izmantota dalībvalstu riska analīzes sistēmās, lai palīdzētu tām apkarot krāpšanu PVN jomā, kas saistīta ar Kopienas iekšējo tirdzniecību, jo īpaši “pazudušā tirgotāja” krāpniecisko darbību Kopienā. Šajā nolūkā

⁵⁶ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu paredzēto rēķinu piesūtīšanas noteikumu izvērtējumu (COM(2020) 47).

XI sadaļas 6. nodaļā, kurā bija atsauce uz kopsavilkuma paziņojumiem, tagad ir atsauce uz digitālajām ziņošanas prasībām, savukārt jaunajā 1. iedaļā – uz digitālās ziņošanas prasībām darījumiem Kopienas iekšienē.

Digitālās ziņošanas prasības darījumiem Kopienas iekšienē attieksies uz tiem pašiem darījumiem, uz kuriem attiecās kopsavilkuma paziņojumi, izņemot preču piegādes uz noliktavu režīmu saskaņā ar 17.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem, kurš tiks izbeigts. Šā iemesla dēļ 262. panta 2. punktu svīturo. Turklāt kopsavilkuma paziņojumos un līdz ar to digitālās ziņošanas prasībās tiks aptvertas arī tās preču piegādes un pakalpojumu sniegšana, uz ko attiecas apgrieztās maksāšanas sistēma saskaņā ar 194. pantu.

263. pantā ir noteiktas jaunās digitālās ziņošanas sistēmas galvenās iezīmes: informācija ir jānosūta par katru darījumu atsevišķi, datu nosūtīšanas termiņš ir divas darba dienas pēc rēķina izsniegšanas vai pēc dienas, kad rēķins būtu bijis jāizsniedz, ja nodokļa maksātājs nav izpildījis savu pienākumu izsniegt rēķinu; dati ir jānosūta elektroniski, un dalībvalstis nodrošina šādas nosūtīšanas līdzekļus. Visbeidzot, informāciju var iesniegt tieši nodokļa maksātājs vai trešā persona tā interesēs.

Datu nosūtīšanu var veikt saskaņā ar Eiropas standartu. Dalībvalstis var paredzēt datu nosūtīšanu no elektroniskajiem rēķiniem, kas izsniegti citā formātā, ja vien tie ļauj izmantot arī Eiropas standartu. Jebkurā gadījumā dalībvalstu atļautajiem datu formātiem būs jāgarantē sadarbība ar Eiropas standartu.

Šis noteikums nodrošina dalībvalstīm un nodokļa maksātājiem iespēju datu nosūtīšanai izmantot dažādus datu formātus. Tomēr tas paredz vismaz vienu standartu, ko pieņems visas dalībvalstis, un tādējādi ļauj uzņēmumiem iesniegt datus par Kopienas iekšējiem darījumiem saskaņā ar Eiropas standartu jebkurā dalībvalstī, bez nepieciešamības pielāgoties dažādām ziņošanas sistēmām.

264. panta pirmajā daļā ir paredzēta informācija, kas jāiesniedz par katru darījumu. Būtībā šī informācija ir tā pati, kas bija jāiesniedz kopsavilkuma paziņojumos, bet detalizēta par katru darījumu, nevis apkopota pēc klienta. Tomēr ir pievienoti jauni lauki, lai uzlabotu krāpšanas atklāšanu. Šie jaunie lauki ir atsauce uz iepriekšējo rēķinu, ja rēķini tiek laboti, tā bankas konta identifikācija, kurā tiks kreditēts rēķina maksājums, un darījuma summas apmaksas datumi, par kuriem panākta vienošanās. Lai panāktu pilnīgu standartizāciju un sadarbību, Komisija pieņems īstenošanas noteikumus, lai šajā nolūkā definētu kopējo elektronisko ziņojumu.

266. pants ļāva dalībvalstīm pieprasīt papildu datus par Kopienas iekšējiem darījumiem. Šī iespēja ir pretrunā vēlamajai saskaņošanai šajā jomā. Šā iemesla dēļ šis pants ir svītrots no PVN direktīvas, lai nodokļu maksātāji, kuri veic darījumu Kopienas iekšienē, vienmēr iesniegtu vienu un to pašu informāciju, neatkarīgi no dalībvalsts, kurā darījums notiek.

268. pantā dalībvalstīm ir noteikts pienākums apkopot datus no nodokļu maksātājiem, kuri to teritorijā veic preču iegādes Kopienas iekšienē vai tām pielīdzināmus darījumus. Kopsavilkuma paziņojumos šo datu vākšana dalībvalstīm bija fakultatīva.

Lai kopsavilkuma paziņojumus aizstātu ar jaunu digitālo ziņošanas sistēmu, ir jāgroza daži PVN direktīvas panti, kuros bija atsauces uz kopsavilkuma paziņojumiem, lai aizstātu tos ar atsauci uz jauno ziņošanas sistēmu. Tā tas ir 42., 138.a, 262., 265. un 267. panta gadījumā. Ir

svītroti citi panti, kas reglamentēja kopsavilkuma paziņojumu aspektus un kas ar jauno ziņošanas sistēmu vairs nav vajadzīgi. Tā tas ir 266., 269., 270. un 271. panta gadījumā.

Digitālas ziņošanas sistēma par preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ko veic vienas dalībvalsts teritorijā: 271.a līdz 273. pants

Iniciatīvas mērķis ir ne tikai aizstāt kopsavilkuma paziņojumus ar jaunu digitālas ziņošanas sistēmu par darījumiem Kopienas iekšienē, bet arī panākt to, ka esošās un nākotnes ziņošanas sistēmas par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību, ko veic dalībvalsts teritorijā, tiek saskaņotas, lai izvairītos no administratīvā sloga, ko šī sadrumstalotā sistēma rada nodokļa maksātājiem, kuri darbojas pārrobežu mērogā. Šīs sistēmas tiks saskaņotas ar digitālo ziņošanas sistēmu, kas paredzēta darījumiem Kopienas iekšienē, tādējādi vienkāršojot atbilstības panākšanu nodokļa maksātājiem, kuri jebkurā dalībvalstī varēs nodrošināt vienotu formātu datiem, kas nepieciešami iekšzemes un Kopienas iekšējiem darījumiem.

Šo saskaņošanu panāk ar noteikumiem, kas iekļauti XI sadaļas 6. nodaļas jaunajā 2. iedaļā.

271.a panta pirmais punkts ļauj dalībvalstīm ieviest ziņošanas sistēmu par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu starp nodokļa maksātājiem to teritorijā. 271.a panta otrais punkts ļauj dalībvalstīm ieviest ziņošanas sistēmas attiecībā uz jebkuru citu darījumu veidu. Šis otrais punkts attiecas, piemēram, uz ziņošanu par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu starp nodokļa maksātāju un privātpersonu.

Jāatzīmē, ka 271.a pants sniedz iespēju, bet tas nav dalībvalstu pienākums. Tomēr, ja tās nolemj ieviest ziņošanas sistēmu saskaņā ar minētā panta pirmo punktu, t. i., ziņošanas sistēmu par darījumiem starp nodokļa maksātājiem to dalībvalsts teritorijā, tad šādai sistēmai būs jāatbilst 271.b pantā paredzētajām iezīmēm.

Ziņošanas sistēmas iezīmes 271.b pantā ir līdzīgas tām, kas paredzētas darījumiem Kopienas iekšienē: ziņošana par katru darījumu atsevišķi, datu nosūtīšana divas darba dienas pēc rēķina izsniegšanas vai pēc dienas, kad rēķins būtu bijis jāizsniedz, ja nodokļa maksātājs nav izpildījis savu pienākumu izsniegt rēķinu, iespēja datus nosūtīt tieši no nodokļa maksātāja vai ar pakalpojumu sniedzēja starpniecību un iespēja nosūtīt datus saskaņā ar Eiropas standartu. Dalībvalstis var nodot nodokļa maksātāju rīcībā papildu rīkus datu pārsūtīšanai. Mērķis atkal ir nodrošināt dalībvalstīm un nodokļa maksātājiem pietiekamu elastību, lai tās varētu izmantot dažādas datu nosūtīšanas metodes, vienlaikus nodrošinot vismaz vienu standartu, kas būs pieņemams visās dalībvalstīs, un tādējādi ļaujot uzņēmumiem iesniegt savus datus saskaņā ar Eiropas standartu jebkurā dalībvalstī bez nepieciešamības pielāgoties dažādām ziņošanas sistēmām.

Būs jāpārbauda, vai ziņošanas sistēmas reforma sasniedz savus mērķus samazināt PVN iztrūkumu un samazināt izmaksas nodokļa maksātājiem, ko rada šo sistēmu sadrumstalotība. Šā iemesla dēļ 271.c pantā Komisija tiek aicināta līdz 2033. gada martam iesniegt ziņojumu par reformas panākto rezultātu izvērtējumu, un, ja nepieciešams, priekšlikumu ierobežojumu samazināšanu un iekšzemes ziņojumu vēl plašāku saskaņošanu. Šis termiņš ļaus novērtēt ziņošanas sistēmas, tiklīdz tās būs pilnībā ieviestas, ņemot vērā to, ka līdz 2028. gadam nav pilnībā jāpabeidz pielāgošana saskaņotajām prasībām.

Lai panāktu ziņošanas sistēmu saskaņošanu, nepietiek ar to, ka nākotnes sistēmas tiek ieviestas saskaņā ar šajā iniciatīvā paredzētajām iezīmēm. Dalībvalstīm, kurās attiecībā uz šiem darījumiem jau ir ieviestas ziņošanas sistēmas, tās būs jāpielāgo saskaņotās ziņošanas

sistēmas iezīmēm. Šajā nolūkā iniciatīva paredz, ka šis pielāgojums jāveic vēlākais līdz 2028. gadam.

273. pants joprojām dod dalībvalstīm rīcības brīvību īstenot šos pienākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu pareizu PVN iekasēšanu un novērstu izvairīšanos no nodokļa maksāšanas. Tomēr šī brīvība ir ierobežota attiecībā uz ziņošanas pienākumiem, kurus var īstenot tikai saskaņā ar XI sadaļas 6. nodaļas noteikumiem attiecībā uz darījumiem, kas ietilpst to darbības jomā.

Vienotā PVN reģistrācija (VPR) un esošo e-komercijas noteikumu un peļņas daļas režīma uzlabojumi

Spēkā esošajos PVN tiesību aktos ir ieviestas izmaiņas un precizējumi, kas izklāstīti turpmāk.

Virzoties uz galamērķa principu nodokļa uzlikšanā un saskaņā ar 4. pantu Padomes Direktīvā (ES) 2022/542, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu (ES) 2020/285 attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa likmēm⁵⁷, 14. panta 4. punkta 1. apakšpunkta a) punkts ir grozīts, lai paplašinātu preču tālpārdošanas Kopienas iekšienē definīciju, attiecinot to arī uz lietotām precēm, mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām. Turklāt 35. pants ir svītrots, un tādējādi šīs piegādes tiek apliktas ar nodokli galamērķa vietā saskaņā ar 33. panta a) punktu. Tādējādi tas ļauj piemērot OSS vienkāršošanas režīmu, lai deklarētu šo tālpārdošanu, tādējādi vēl vairāk samazinot nepieciešamību reģistrēties vairākās dalībvalstīs.

Lai samazinātu iespējas apiet PVN, jaunajā 39.a pantā ir paredzēts, ka mākslas darbu un senlietu piegādēm bez nosūtīšanas vai transportēšanas (jeb piegādēm, kurām preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī) uzliek nodokli tajā vietā, kur klients veic uzņēmējdarbību, kur tam ir pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta.

Ar 14.a panta grozījumiem tiek paplašināta domājamā piegādātāja noteikuma piemērošana. Proti, attiecībā uz preču piegādēm, ko veic ES iekšienē, 2. punkts tiek grozīts, lai paplašinātu domājamā piegādātāja noteikuma piemērošanas jomu. Saskaņā ar paplašināto darbības jomu noteikums par domājamo preču piegādātāju tagad aptvers visas preču piegādes ES, ko veicina elektroniskā saskarne, neatkarīgi no tā, kur veic uzņēmējdarbību pamatā esošais piegādātājs, un no pircēja statusa. Turklāt ir iekļauts jauns 3. punkts, lai paredzētu, ka domājamā piegādātāja noteikumu piemēro noteiktai pašu preču pārvietošanai, ko veicina ar elektroniskās saskarnes palīdzību.

PVN direktīvas noteikumi, kas attiecas uz režīmu preču piegādei uz noliktavu, tiek grozīti, lai ieviestu beigu termiņu, proti, 2024. gada 31. decembri, pēc kura nevarēs veikt jaunu krājumu pārvietošanu saskaņā ar minēto režīmu. Turklāt 17.a pants, kurš reglamentē režīmu preču piegādei uz noliktavu, tiek grozīts, iekļaujot jaunu punktu, lai precizētu, ka pantu pārstās piemērot no 2025. gada 31. decembra. Šie grozījumi ir ieviesti, lai atspoguļotu faktu, ka

⁵⁷ Padomes Direktīva (ES) 2022/542 (2022. gada 5. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu (ES) 2020/285 attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa likmēm

pašreizējais režīms preču piegādei uz noliktavu vairs nebūs vajadzīgs, jo jaunais OSS vienkāršošanas režīms pašu preču pārvietošanai ir visaptverošs un ietver tādu preču pārrobežu pārvietošanu, uz kurām pašlaik attiecas režīms preču piegādei uz noliktavu.

59.c pantā ir noteikts, ka ir noteikta kalendāra robežvērtība 10 000 EUR apmērā, līdz kurai telekomunikāciju, apraides un elektronisko (TAE) pakalpojumu pārrobežu sniegšana un preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, ko veic preču piegādātājs / pakalpojumu sniedzējs, kurš veic uzņēmējdarbību ES tikai vienā dalībvalstī, var joprojām būt apliekama ar PVN tajā dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs, kas sniedz minētos TAE pakalpojumus, veic uzņēmējdarbību vai kurā minētās preces atrodas nosūtīšanas vai transportēšanas sākuma brīdī. Papildus TAE pārrobežu pakalpojumu sniegšanai tagad tiek precizēts, ka minētajā robežvērtībā ir iekļauta arī tādu preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, kuras piegādā no dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību.

Grozījums 66. pantā palīdz precizēt nodokļa iekasējamības gadījuma laiku attiecībā uz piegādēm saskaņā ar ārpussavienības OSS un Savienības OSS vienkāršošanas režīmiem.

143. panta jaunajā 1.a punktā ir paredzēts, ka pieņem īstenošanas aktu, lai ieviestu īpašus pasākumus nolūkā novērst konkrētus izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas veidus, labāk nodrošinot piegādātāja vai starpnieka, kas rīkojas to interesēs, IOSS PVN identifikācijas numura pareizu izmantošanu un pārbaudes procesu, kas vajadzīgs 143. panta 1. punkta ca) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma piemērošanai.

Lai vēl vairāk samazinātu nepieciešamību reģistrēties dalībvalstī, kurā tiek uzlikts nodoklis iekšzemes B2B piegādei, 194. panta grozījums dalībvalstīm uzliek par pienākumu pieņemt apgrieztās maksāšanas sistēmas piemērošanu, ja piegādātājs, kas PVN nolūkā neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā maksājams PVN, veic preču piegādes personai, kas ir identificēta PVN nolūkā šajā dalībvalstī. Šī reforma nodrošinās, ka šādos apstākļos piegādātājam, kas tur nav identificēts, nav jāreģistrējas šajā dalībvalstī. Turklāt grozījums no obligātās apgrieztās maksāšanas sistēmas piemērošanas jomas izslēdz piegādes saskaņā ar peļņas daļas režīmu. Lai nodrošinātu pienācīgu preču pēcpārbaudi, šāda veida piegādes tagad ir jānorāda kopsavilkuma paziņojumā, kā minēts 262. pantā.

Tā kā jaunais OSS vienkāršošanas režīms pašu preču pārvietošanai attiecas uz tādu preču pārvietošanu pāri robežām, uz kurām pašlaik attiecas režīms preču piegādei uz noliktavu, tad grozījumi 243. panta 3. punktā un 262. panta 2. punktā no 2026. gada 1. janvāra atceļ PVN direktīvas noteikumus attiecībā uz režīmu preču piegādei uz noliktavu, jo tie vairs nav vajadzīgi. Kā jau minēts, ir paredzēts 12 mēnešu periods, lai varētu noslēgt režīmu preču piegādei uz noliktavu, kas īstenots 2024. gada 31. decembrī vai pirms tam.

Grozījums 359. pantā paplašina ārpus-Savienības OSS darbības jomu, attiecinot to arī uz pakalpojumu sniegšanu, ko veic ārpussavienības valstu uzņēmumi jebkurai personai, kura nav nodokļa maksātāja, pat ja tai nevienā dalībvalstī nav ne pastāvīgās adreses, ne parastās dzīvesvietas.

Grozījums 365. pantā precizē laiku, līdz kuram var izdarīt grozījumus attiecīgajās PVN deklarācijās ārpussavienības OSS režīmā. Tagad tajā pašā deklarācijā var izdarīt labojumus, ja šie labojumi tiek veikti pirms deklarācijas iesniegšanas.

Savienības OSS režīma vajadzībām 369.a panta jaunie punkti paplašina patēriņa dalībvalsts definīciju, iekļaujot preču piegādi saskaņā ar 36. pantu (preču piegāde ar uzstādīšanu vai montāžu), 37. pantu (preču piegāde kuģos, gaisa kuģos vai vilcienos) un 39. pantu (gāzes, elektroenerģijas piegāde, siltumapgādes un dzesēšanas pakalpojumi), kā arī preču piegādi mājās.

369.b pantā ir noteikts, ka iepriekš minētajiem preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas veidiem var izmantot arī Savienības OSS režīmu, ja šīs preces piegādā personām, kas nav nodokļa maksātājas (vai tādiem nodokļa maksātājiem vai juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 3. panta 1. punktu). Turklāt režīmu var piemērot arī peļņas daļas režīma preču piegādēm iekšzemē jebkuram citam nodokļa maksātājam, ko tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, piegādā saskaņā ar peļņas daļas režīmu.

Grozījumi 369.g panta 1. punktā un jaunajos punktos veic labojumus Savienības OSS deklarācijas saturā, lai aptvertu iepriekš minētās preču piegādes.

Grozījums 369.g panta 2. punktā un jaunajā 2.a punktā precizē informāciju, kas jāsniedz Savienības OSS deklarācijā saistībā ar iepriekš minētajām preču piegādēm, un norāda, ka Savienības OSS attiecas uz preču piegādēm ar nulles likmi un ar citādiem atbrīvojumiem no nodokļa, un tāpēc par tām arī jāziņo.

Grozījums 369.g panta 3. punktā paredz, ka Savienības OSS deklarācijā iekļauj sniegtos pakalpojumus ar nulles likmi un ar citādiem atbrīvojumiem no nodokļa, uz ko attiecas īpašais režīms.

Ar grozījumu 369.g panta 4. punktā tiek precizēts, ka grozījumi PVN deklarācijās Savienības OSS režīmā, kurus veic pēc dienas, kad deklarācija bija jāiesniedz, ir jāiekļauj nākamajā deklarācijā.

Grozījums 369.j pantā paredz, ka Savienības OSS režīma PVN deklarācijā atskaitīšana nav iespējama, bet PVN ir jāatmaksā saskaņā ar attiecīgo atmaksas sistēmu.

Jaunais punkts 369.m pantā nosaka, ka IOSS izmantošana ir obligāta elektroniskajām saskarnēm, kuras kā domājamais piegādātājs veicina konkrētu importēto preču tālpārdošanu.

Regulas 369.p pantu groza, lai noteiktu, ka pirms īpašā importa režīma (IOSS) izmantošanas nodokļa maksātājam vai starpniekam, kas iecelts tā interesēs, identifikācijas dalībvalstij jānorāda nodokļa maksātāja kā domājamā piegādātāja statuss attiecībā uz ES importēto preču tālpārdošanu.

Grozījums 369.r pantā un jaunajos punktos paredz, ka, ja nodokļa maksātājs neievēro IOSS noteikumus, to izslēdz no režīma, ja vien minētajam nodokļa maksātājam nav pienākuma izmantot šo režīmu kā domājamajam piegādātājam. Ja domājamais piegādātājs pastāvīgi neievēro noteikumus, kas attiecas uz šo īpašo režīmu, tam piemēro citas sankcijas, nevis izslēgšanu no režīma.

Grozījums 369.t panta 2. punktā precizē laiku, līdz kuram var izdarīt grozījumus attiecīgajās PVN deklarācijās par IOSS režīmu. Ja labojumi ir jāizdara pēc dienas, kad bija jāiesniedz deklarācija, tad tie ir jāiekļauj nākamajā deklarācijā.

Grozījums 369.w pantā paredz, ka saskaņā ar īpašo režīmu PVN neatskaita, bet gan atmaksā saskaņā ar atbilstošu atmaksas sistēmu.

Jaunajā 369.xa līdz 369.xk pantā ir paredzēts piemērot jaunu režīmu, kas īpaši paredzēts, lai vienkāršotu PVN saistību izpildi saistībā ar konkrētiem pašu preču pārvietojumiem.

369.xa pantā ir sniegtas definīcijas, ko piemēro jaunajam pašu preču pārvietošanas režīmam. Kapitālieguldījumu preces jeb preces, par kurām nav tiesību pilnībā atskaitīt priekšnodokli dalībvalstī, kurā notiek iegāde Kopienas iekšienē, ir izslēgtas no īpašā režīma.

369.xb pantā ir noteikta režīma darbības joma. Ikviens nodokļa maksātājs, kurš veic pašu preču pārvietošanu, kā noteikts 369.xa pantā, var reģistrēties, lai izmantotu šo īpašo režīmu, un tādā gadījumā uz visiem attiecīgajiem pārvietojumiem attieksies īpašais režīms.

369.xc pantā ir noteikts, ka nodokļa maksātājiem, kas izmanto režīmu, ir elektroniski jāinformē identifikācijas dalībvalsts, ja tiek sāktas, izbeigtas vai būtiski mainītas ar nodokli apliekamās darbības, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

369.xd pantā ir noteikts, ka nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, pārvietojumu nolūkā, uz kuriem attiecas minētais režīms, ir reģistrēts tikai vienā identifikācijas dalībvalstī. Lai veiktu identifikāciju īpašajā režīmā pašu preču pārvietošanai, identifikācijas dalībvalsts izmanto individuālo PVN identifikācijas numuru, kas jau piešķirts nodokļa maksātājam attiecībā uz tā pienākumiem saskaņā ar iekšējo sistēmu.

369.xe pantā ir paredzēti apstākļi, kādos nodokļa maksātājus, kuri izmanto režīmu pašu preču pārvietošanai, izslēdz no minētā režīma, cita starpā arī tādus gadījumus, kad tie pastāvīgi neievēro režīma noteikumus vai pārtrauc attiecīgās darbības.

Direktīvas 369.xf pantā ir noteikts, ka PVN deklarācijas iesniedz katru mēnesi elektroniski, pat ja attiecīgā darbība nav veikta.

369.xg pantā ir aprakstīta informācija, kas jāiekļauj ikmēneša PVN deklarācijā, un noteikts, ka labojumi šajās deklarācijās, ko veic pēc deklarācijas iesniegšanas, ir jāiekļauj nākamajā deklarācijā.

369.xh pantā ir noteiktas prasības attiecībā uz valūtu, kas jāizmanto PVN deklarācijā.

369.xi pantā ir noteikts, ka, pārvietojot pašu preces saskaņā ar režīmu, iegādes Kopienas iekšienē ir atbrīvotas no nodokļa tajā dalībvalstī, uz kuru preces nosūta vai transportē.

369.xj pantā noteikts, ka iepriekš minētajā PVN deklarācijā atskaitīšana nav iespējama, bet PVN ir jāatmaksā saskaņā ar attiecīgo atmaksas sistēmu vai jāatskaita kā priekšnodoklis dalībvalsts PVN deklarācijā gadījumos, kad nodokļa maksātājs jau ir identificēts PVN vajadzībām dalībvalstī attiecībā uz darbībām, uz kurām neattiecas īpašais režīms.

369.xk pantā ir noteikti uzskaites veikšanas pienākumi nodokļa maksātājiem, kas izmanto īpašo režīmu pašu preču pārvietošanai.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz PVN noteikumiem digitālajā laikmetā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Digitālās ekonomikas pieaugums ir būtiski ietekmējis Savienības PVN sistēmas darbību, jo tas nav piemērots jaunajiem digitālās saimnieciskās darbības modeļiem un neļauj pilnībā izmantot digitalizācijas radītos datus. Padomes Direktīva 2006/112/EK³ būtu jāgroza, lai ņemtu vērā šo attīstību.
- (2) PVN ziņošanas pienākumi būtu jāpielāgo, lai risinātu platformu ekonomikas problēmas un samazinātu vajadzību pēc vairākkārtējas PVN reģistrācijas Savienībā.
- (3) PVN ieņēmumu zaudējumi, ko dēvē par PVN iztrūkumu, 2020. gadā Savienībā tika lēsti 93 miljardu EUR apmērā⁴, un no tiem ievērojamu daļu veido krāpšana, jo īpaši “pazudušā tirgotāja” krāpnieciskā darbība Kopienā⁵, kas tiek lēsta 40 līdz 60 miljardu EUR apmērā⁶. Konferencēs par Eiropas nākotni ziņojumā par galīgo iznākumu pilsoņi aicina “Saskaņot un koordinēt nodokļu politiku ES dalībvalstīs, lai nepieļautu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu”, “Veicināt sadarbību starp

¹ OV C , , . lpp.

² OV C , , . lpp.

³ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁴ PVN iztrūkums ir kopējā starpība starp prognozētajiem PVN ieņēmumiem, pamatojoties uz PVN tiesību aktiem un papildu noteikumiem, un faktiski iekasēto summu:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

⁵ Eiropols: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁶ Eiropas Revīzijas palāta:
https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_EN.pdf

ES dalībvalstīm, lai panāktu, ka visi uzņēmumi Eiropas Savienībā godīgi maksā savu nodokļu daļu”. Iniciatīva “PVN digitālajā laikmetā” laikmetā atbilst šiem mērķiem.

- (4) Lai palielinātu iekasētos nodokļus par pārrobežu darījumiem un novērstu pašreizējo sadrumstalotību, kas rodas no tā, ka dalībvalstis īsteno atšķirīgas ziņošanas sistēmas, būtu jāparedz noteikumi par Savienības digitālās ziņošanas prasībām. Šādiem noteikumiem būtu jāsniedz informācija nodokļu administrācijām par katru darījumu atsevišķi, lai varētu savstarpēji salīdzināt datus, palielināt nodokļu administrāciju kontroles iespējas un radīt atturošu ietekmi uz neatbilstību, vienlaikus samazinot atbilstības nodrošināšanas izmaksas uzņēmumiem, kuri darbojas dažādās dalībvalstīs, un likvidējot šķēršļus iekšējā tirgū.
- (5) Lai atvieglotu ziņošanas procesa automatizāciju gan nodokļa maksātājiem, gan nodokļu administrācijām, darījumi, par kuriem jāziņo nodokļu administrācijām, būtu jādokumentē elektroniski. Elektronisko rēķinu izmantošanai būtu jāklūst par standarta sistēmu rēķinu izsniegšanai. Tomēr dalībvalstīm būtu jāparedz iespēja preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai iekšzemē atļaut citus līdzekļus. Elektronisko rēķinu izsniegšanai, ko veic piegādātājs, un to nosūtīšanai klientam nevajadzētu būt atkarīgai no nodokļu administrācijas iepriekšējas atļaujas vai pārbaudes.
- (6) Lai panāktu standartizāciju PVN ziņošanas jomā, elektroniska rēķina definīcija būtu jāsakāro ar definīciju, kas izmantota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/55/ES⁷.
- (7) Lai PVN ziņošanas sistēmu īstenotu efektīvi, ir nepieciešams, lai informācija nekavējoties nonāktu nodokļu administrācijā. Tāpēc rēķina par pārrobežu darījumiem izsniegšanas termiņš būtu jānosaka 2 darbdienu pēc tam, kad ir noticis nodokļa iekasējamības gadījums.
- (8) Elektroniskajam rēķinam būtu jāatvieglo kontroles nolūkos vajadzīgo datu automatizēta nosūtīšana nodokļu administrācijai. Šajā nolūkā elektroniskajā rēķinā būtu jāiekļauj visi dati, kas vēlāk jānosūta nodokļu administrācijai.
- (9) Elektroniskā rēķina kā standarta metodes ieviešana darījumu dokumentēšanai PVN vajadzībām nebūtu iespējama, ja elektroniskā rēķina izmantošana joprojām būtu atkarīga no saņēmēja piekrišanas. Tāpēc šāda piekrišana vairs nebūtu jāpieprasa elektronisko rēķinu izsniegšanai.
- (10) Komisija ir izpildījusi savu pienākumu iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to rēķinu piesūtīšanas noteikumu, kurus piemēro no 2013. gada 1. janvāra, ietekmi un jo īpaši par to, cik lielā mērā tie ir faktiski samazinājuši administratīvo slogu uzņēmumiem, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK 237. pantā. Tā kā šis pienākums jau ir izpildīts, tas būtu jāsvītro no minētās direktīvas.
- (11) Būtu jāatceļ pienākums iesniegt kopsavilkuma paziņojumus ziņošanai par darījumiem Kopienas iekšienē, jo digitālās ziņošanas prasības darījumiem Kopienas iekšienē atbilstoši to darbības jomai attiecas uz tiem pašiem darījumiem, bet ar ātrāku un detalizētāku informāciju. Digitālās ziņošanas prasības attiecas uz tiem pašiem

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/55/ES (2014. gada 16. aprīlis) par elektroniskajiem rēķiniem publiskā iepirkuma procedūrās (OV L 133, 6.5.2014., 1. lpp.).

darījumiem, uz ko attiecas kopsavilkuma paziņojumi, izņemot darījumus saskaņā ar režīmu preču piegādei uz noliktavu, kā minēts Direktīvas 2006/112/EK 17.a pantā, par kuriem būtu jāziņo, izmantojot vienas pieturas aģentūras (OSS) deklarāciju.

- (12) Lai nodokļa maksātājiem atvieglotu rēķinu datu nosūtīšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina nodokļa maksātājiem nepieciešamie līdzekļi šādai nosūtīšanai, kas ļautu datu nosūtīšanu veikt nodokļa maksātājam tieši vai trešai personai minētā nodokļa maksātāja interesēs.
- (13) Lai gan informācijai, kas nosūtāma, izmantojot digitālās ziņošanas prasības par darījumiem Kopienas iekšienē, vajadzētu būt līdzīgai tai informācijai, kas tika nosūtīta, izmantojot kopsavilkuma paziņojumus, ir jāpieprasa nodokļa maksātājiem sniegt papildu datus, tostarp bankas rekvizītus un maksājumu summas, lai nodokļu administrācijas varētu sekot ne tikai precēm, bet arī finanšu plūsmām.
- (14) Būtu jāizvairās no nevajadzīga administratīvā sloga uzlikšanas nodokļa maksātājiem, kas darbojas dažādās dalībvalstīs. Tāpēc šādiem nodokļa maksātājiem vajadzētu būt iespējai sniegt nepieciešamo informāciju savām nodokļu administrācijām, izmantojot Eiropas standartu, kas noteikts Komisijas Īstenošanas lēmumā (ES) 2017/1870⁸ un kas atbilst Direktīvas 2014/55/ES 3. panta 1. punktā noteiktajam pieprasījumam izveidot Eiropas standartu elektroniskā rēķina pamatelementu semantiskajam datu modelim. Būtu jāļauj dalībvalstīm paredzēt papildu metodes datu paziņošanai, kuras konkrētiem nodokļa maksātājiem varētu būt vieglāk ievērot.
- (15) Lai panāktu vajadzīgo saskaņošanu attiecībā uz datu paziņošanu par darījumiem Kopienas iekšienē, paziņojamajai informācijai būtu jābūt vienāgai visās dalībvalstīs, nedodot dalībvalstīm iespēju pieprasīt papildu datus.
- (16) Svarīgs elements cīņā pret krāpšanu PVN jomā, kas saistīta ar darījumiem Kopienas iekšienē, ir preču piegādātāja / pakalpojumu sniedzēja deklarēto datu salīdzināšana ar klienta deklarētajiem datiem. Šajā nolūkā personai, kas iegādājas preces, un pakalpojumu saņēmējam būtu jāpaziņo dati par saviem darījumiem Kopienas iekšienē.
- (17) Vairākas dalībvalstis ir ieviesušas atšķirīgas ziņošanas prasības attiecībā uz darījumiem to teritorijā, radot ievērojamu administratīvo slogu nodokļa maksātājiem, kas darbojas dažādās dalībvalstīs, jo tām ir jāpielāgo savas grāmatvedības sistēmas, lai tās atbilstu šīm prasībām. Lai izvairītos no izmaksām, ko rada šādas atšķirības, dalībvalstīs ieviestajām sistēmām ziņošanai par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu pret atlīdzību starp nodokļa maksātājiem to teritorijā būtu jābūt ar tādām pašām iezīmēm kā tai sistēmai, kuru īsteno darījumiem Kopienas iekšienē. Dalībvalstīm būtu jāparedz elektroniskie līdzekļi informācijas nosūtīšanai, un, kā tas ir Kopienas iekšējo darījumu gadījumā, nodokļa maksātājam vajadzētu būt iespējai iesniegt datus saskaņā ar Eiropas standartu, kas ir noteikts Īstenošanas lēmumā (ES) 2017/1870, lai gan attiecīgā dalībvalsts varētu paredzēt papildu līdzekļus datu pārsūtīšanai. Būtu jāļauj nodokļa maksātājam datus nosūtīt tieši vai trešai personai tos nosūtīt tā interesēs.

⁸ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1870 (2017. gada 16. oktobris) par atsauces uz elektronisko rēķinu sagatavošanas Eiropas standartu un tā sintakšu saraksta publicēšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/55/ES (OV L 266, 17.10.2017., 19. lpp.).

- (18) Dalībvalstīm nevajadzētu uzlikt par pienākumam īstenot digitālās ziņošanas prasību par preču piegādi un sniegtajiem pakalpojumiem par atlīdzību starp nodokļa maksātājiem to teritorijā. Tomēr, lai nākotnē īstenotu šādu prasību, tām tā būtu jāsaskaņo ar digitālās ziņošanas prasībām attiecībā uz darījumiem Kopienas iekšienē. Dalībvalstīm, kurās jau ir ieviesta ziņošanas sistēma par šiem darījumiem, būtu jāpielāgo šādas sistēmas, lai nodrošinātu, ka dati tiek paziņoti saskaņā ar digitālajām ziņošanas prasībām par darījumiem Kopienas iekšienē.
- (19) Lai novērtētu digitālo ziņošanas prasību efektivitāti, Komisijai būtu jā sagatavo novērtējuma ziņojums, kurā izvērtēta digitālo ziņošanas prasību ietekme uz PVN izstrūkuma samazināšanu un īstenošanas un atbilstības nodrošināšanas izmaksām nodokļa maksātājiem un nodokļu administrācijām, lai pārbaudītu, vai sistēma ir sasniegusi savus mērķus jeb ir vajadzīgi turpmāki pielāgojumi.
- (20) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai turpināt īstenot citus pasākumus, lai nodrošinātu pareizu PVN iekasēšanu un novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Tomēr tām nevajadzētu būt iespējai noteikt papildu ziņošanas pienākumus attiecībā uz darījumiem, uz kuriem attiecas digitālās ziņošanas prasības.
- (21) Platformu ekonomika ir radījusi zināmas grūtības PVN noteikumu piemērošanā, jo īpaši pakalpojumu sniedzēja nodokļa maksātāja statusa noteikšanā un vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanā maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un citiem uzņēmumiem.
- (22) Platformu ekonomika ir radījusi nepamatotus konkurences izkropļojumus starp preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem, izmantojot tiešsaistes platformas, kurām nepiemēro PVN, un preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem, kas notiek tradicionālajā ekonomikā un kas apliekami ar PVN. Visizteiktākais kropļojums ir vērojams divās lielākajās platformu ekonomikas nozarēs pēc e-komercijas, proti, izmitināšanas vietu īstermiņa īres nozarē un pasažieru pārvadājumu nozarē.
- (23) Tāpēc ir jāparedz noteikumi, lai novērstu konkurences kropļojumus izmitināšanas vietu īstermiņa īres un pasažieru pārvadājumu nozarē, mainot platformu lomu PVN iekasēšanā (tās kļūst par “domājamo pakalpojumu sniedzēju”). Saskaņā ar šo modeli platformām būtu jāpieprasa aprēķināt PVN tajos gadījumos, kad ir jāmaksā PVN, bet pamatā esošais pakalpojumu sniedzējs to neiekasē, jo tās, piemēram, ir fiziska persona vai nodokļa maksātājs, kas izmanto īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem.
- (24) Dalībvalstis atšķirīgi interpretē veicināšanas pakalpojuma, ko platformas sniedz personām, kuras nav nodokļa maksātājas, sniegšanas vietu. Tādēļ šis noteikums ir jāprecizē.
- (25) Dažas dalībvalstis atsaucas uz Direktīvas 2006/112/EK 135. panta 2. punktu, piemērojot atbrīvojumu izmitināšanas vietu īstermiņa īrei, savukārt citas tā nerīkojas. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un konsekveni, vienlaikus turpinot novērst konkurences kropļojumus izmitināšanas nozarē, būtu jāprecizē, ka minētais atbrīvojums nav piemērojams izmitināšanas vietu īstermiņa īrei. Kritēriji, ko izmanto, lai identificētu izmitināšanas vietas īstermiņa īri, ko uzskata par līdzvērtīgu viesnīcu nozarei, ir jāpiemēro tikai šīs direktīvas mērķiem, un tie neskar citos Savienības tiesību aktos izmantotās definīcijas. Tāpēc šajā direktīvā nav paredzēta ES izmitināšanas vietu īstermiņa īres definīcija.
- (26) Lai izvairītos no tā, ka platformas, kas veic domājamo pakalpojuma sniegšanu, netīši tiek iekļautas īpašajā režīmā ceļojumu aģentūrām vai otrādi, darījumi, attiecībā uz

kuriem platforma ir domājama pakalpojumu sniedzējs, būtu jāizslēdz no minētā īpašā režīma.

- (27) Šis priekšlikums neskar noteikumus, kas paredzēti citos Savienības tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu tiesību akts)⁹, ar ko reglamentē citus tiešsaistes platformu sniegto pakalpojumu aspektus, piemēram, tiešsaistes platformu nodrošinātajiem piemērojamos pienākumus, kas ļauj patērētājiem noslēgt tālpārdošanas līgumus ar uzņēmējiem.
- (28) Ar Padomes Direktīvu (ES) 2017/2455¹⁰ un Direktīvu 2019/1995¹¹ tika grozīta Direktīva 2006/112/EK attiecībā uz PVN noteikumiem, kuri reglamentē nodokļa uzlikšanu pārrobežu e-komercijas darbībām ES uzņēmumu un patērētāju starpā. Šis grozošās direktīvas samazināja konkurences kropļojumus, uzlaboja administratīvo sadarbību un ieviesa vairākus vienkāršojumus. Lai gan ar minētajām direktīvām ieviestie grozījumi, ko piemēro no 2021. gada 1. jūlija, lielā mērā ir bijuši sekmīgi, tomēr ir konstatēts, ka ir vajadzīgi daži uzlabojumi.
- (29) Šajā nolūkā būtu jāprecizē daži spēkā esošie noteikumi. Tas ietver noteikumu par to, kā aprēķina Direktīvas 2006/112/EK 59.c pantā noteikto kalendāro robežvērtību 10 000 EUR apmērā, līdz kurai telekomunikāciju, apraides un elektronisko (TAE) pakalpojumu sniegšana un preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, ko veic preču piegādātājs / pakalpojumu sniedzējs, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā tikai vienā dalībvalstī, var joprojām būt applicama ar PVN tajā dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs, kas sniedz minētos TAE pakalpojumus, veic uzņēmējdarbību vai kurā minētās preces atrodas nosūtīšanas vai transportēšanas sākuma brīdī. Direktīvas 2006/112/EK 59.c pants būtu jāgroza, lai nodrošinātu, ka 10 000 EUR robežvērtības aprēķinā iekļauj tikai tādu preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, kuras piegādā no dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, bet neiekļauj tādu tālpārdošanu, ko veic no preču krājumiem citā dalībvalstī.
- (30) Turklāt Direktīva 2006/112/EK būtu jāgroza, lai precizētu, ka īpašais režīms pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā (ārpussavienības režīms) attiecas uz visiem B2B pakalpojumiem, ko Savienībā sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, un ne tikai uz tādiem pakalpojumiem, kurus sniedz klientiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā. Pēc tam, kad ir pieņemti jaunie noteikumi par PVN likmēm Padomes Direktīvā (ES) 2022/542¹²

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1.–102. lpp.).

¹⁰ Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).

¹¹ Padomes Direktīva (ES) 2019/1995 (2019. gada 21. novembris), ar ko attiecībā uz noteikumiem par preču tālpārdošanu un konkrētām preču piegādēm iekšzemē groza Direktīvu 2006/112/EK.

¹² Padomes Direktīva (ES) 2022/542 (2022. gada 5. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu (ES) 2020/285 attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa likmēm (OV L 107, 6.4.2022., 1. lpp.).

un pēc paredzamās jauno noteikumu par MVU¹³ stāšanās spēkā, kā arī, lai aptvertu atbrīvojumus, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK 151. pantā attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi diplomātiskam un konsulāram režīmam, kā arī konkrētām citām starptautiskām struktūrām, ir nepieciešams arī paplašināt Savienības OSS režīmu, kas paredzēts Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā, nodrošinot to, ka minētajā režīmā tiek aptvertas arī preču piegādes un pakalpojumu sniegšana ar nulles likmi vai ar atbrīvojumu no PVN, kā arī preču piegādes un pakalpojumu sniegšana maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Turklāt Direktīva 2006/112/EK būtu jāgroza, lai precizētu laiku, līdz kuram nodokļa maksātājs, kas izmanto īpašos režīmus, var veikt labojumus attiecīgajās PVN deklarācijās visos trīs pastāvošajos vienkāršošanas režīmos; ārpussavienības OSS, Savienības OSS un importa OSS ("IOSS"). Šis precizējums ļaus nodokļu maksātājiem, kuri reģistrēti režīmos, veikt labojumus attiecīgajās PVN deklarācijās līdz šo deklarāciju iesniegšanas termiņam. Visbeidzot, lai izvairītos no atšķirībām noteikumu piemērošanā dalībvalstīs, būtu skaidri jānosaka nodokļa iekasējamības gadījuma laiks attiecībā uz piegādēm saskaņā ar Savienības un ārpussavienības OSS vienkāršošanas režīmiem.

- (31) PVN identifikācija parasti ir nepieciešama visās dalībvalstīs, kurās tiek veikti ar nodokli apliekami darījumi. Tomēr, lai samazinātu gadījumus, kad ir nepieciešama vairākkārtēja PVN reģistrācija, ar Direktīvu (ES) 2017/2455 Direktīvā 2006/112/EK tika ieviesti vairāki pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu vajadzību pēc vairākkārtējas PVN reģistrācijas. Lai vēl vairāk samazinātu vajadzību pēc vairākkārtējas PVN reģistrācijas, ir noteikti vairāki paplašināšanas pasākumi, kas atbilst vienotas PVN reģistrācijas Savienībā mērķim. Tādēļ būtu jāparedz noteikumi, lai paredzētu šos paplašināšanas pasākumus.
- (32) Citu pasākumu starpā ar Direktīvu (ES) 2017/2455 tika paplašināta mini vienas pieturas aģentūras (*Mini OSS*) darbības joma, to padarot par plašāku OSS, kas aptver visu veidu pārrobežu pakalpojumu sniegšanu personām, kas nav nodokļa maksātājas, Savienībā un visu preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē. Uzņēmuma kārtā elektroniskās saskarnes, piemēram, tirdzniecības vietas un platformas, kas kļūst par domājamiem piegādātājiem attiecībā uz konkrētām preču piegādēm Savienībā, arī var deklarēt konkrētas iekšzemes preču piegādes Savienības OSS režīmā. Lai atbalstītu vienotas PVN reģistrācijas Savienībā mērķi, Savienības OSS režīma darbības joma būtu vēl vairāk jāpaplašina, lai aptvertu citas preču piegādes, tostarp uzņēmumu iekšzemes preču piegādes patērētājiem Savienībā, ko veic nodokļa maksātāji, kuri nav identificēti PVN nolūkā patērētājiem, nodrošinot, ka uzņēmumiem nav jāreģistrējas kā PVN maksātājiem katrā dalībvalstī, kurā notiek šādas preču piegādes patērētājiem. Turklāt Savienības OSS režīma darbības joma būtu jāpaplašina, lai iekļautu arī peļņas daļas režīma preču iekšzemes piegādes jebkurai personai, ja minētās preces piegādā nodokļa maksātājs (tirgotājs, kurš ir nodokļa maksātājs), kurš

¹³ Padomes Direktīva (ES) 2020/285 (2020. gada 18. februāris), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pareizu piemērošanu (OV L 62, 2.3.2020., 13. lpp.).

nav identificēts dalībvalstī, kurā šādas preču piegādes notiek. Šis grozījums ļautu tirgotājiem, kuri ir nodokļa maksātāji, gūt labumu no OSS vienkāršojumiem un ļautu PVN, kas maksājams par šīm piegādēm, deklarēt un samaksāt vienā identifikācijas dalībvalstī, izmantojot paplašināto Savienības OSS režīmu.

- (33) PVN parasti aprēķina un uzskaita preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs. Tomēr noteiktos apstākļos dalībvalstis var paredzēt, ka saskaņā ar apgrieztās maksāšanas sistēmu pakalpojumu vai preču saņēmējam, nevis pakalpojumu sniedzējam vai preču piegādātājam ir pienākums uzskaitīt maksājamo PVN. Lai vēl vairāk atbalstītu mērķi par vienotu PVN reģistrāciju Savienībā, būtu jāparedz noteikumi par to, ka dalībvalstīm ir obligāti jāpiemēro apgrieztās maksāšanas kārtība situācijās, kad preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību PVN nolūkā tajā dalībvalstī, kurā maksājams PVN. Personai, kura piegādā preces vai sniedz pakalpojumus citai personai, kura ir identificēta kā PVN maksātāja dalībvalstī, kurā preču piegāde / pakalpojumu sniegšana ir apliekama ar nodokli, vajadzētu būt tiesīgai piemērot apgrieztās maksāšanas kārtību. Kontroles nolūkā par šādām preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem būtu jāziņo kopsavilkuma paziņojumā.
- (34) Ar Direktīvu (ES) 2017/2455 Direktīvā 2006/112/EK tika ieviesta elektronisko saskarņu, piemēram, tirdzniecības vietu un platformu, atbildība, kad tās darbojas kā domājamais piegādātājs, ja tās veicina konkrētas preču piegādes patērētājiem Savienībā. Attiecībā uz preču piegādēm, kas veiktas Savienībā, domājamā piegādātāja noteikums pašlaik attiecas tikai uz preču piegādi personām, kas nav nodokļa maksātājas, ja minētās preces Savienībā piegādā nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības un ārpus Savienības tirgotājiem un līdz minimumam samazinātu pārrobežu saimnieciskās darbības izmaksas Savienībā, būtu jāpieņem pasākumi, lai vēl vairāk samazinātu atbilstības nodrošināšanas slogu Savienības pārdevējiem, kuri darbojas, izmantojot elektroniskās saskarnes. Saskaņā ar paplašināto darbības jomu noteikums par domājamo preču piegādātāju aptvertu visas preču piegādes Savienībā, ko veicina elektroniskā saskarne, neatkarīgi no tā, kur veic uzņēmējdarbību pamatā esošais piegādātājs, un neatkarīgi no pircēja statusa.
- (35) Ar Direktīvu (ES) 2017/2455 Direktīvā 2006/112/EK tika ieviesta īpašs vienkāršojums, proti, *IOSS*, kura mērķis bija samazināt PVN saistību izpildes slogu, kas saistīts ar konkrētu zemas vērtības preču importu patērētājiem Savienībā. Attiecīgi nodokļa maksātājiem, kas izvēlas reģistrēties *IOSS*, nav jāreģistrējas kā PVN maksātājiem katrā dalībvalstī, kurā notiek to atbilstīgais preču imports patērētājiem. Tā vietā PVN, kas maksājams par šīm piegādēm, var deklarēt un samaksāt vienā dalībvalstī, izmantojot *IOSS* režīmu. Lai vēl vairāk atbalstītu un uzlabotu PVN saistību izpildi attiecībā uz konkrētām importētām precēm, būtu jāpieņem pasākumi, lai *IOSS* izmantošanu padarītu obligātu elektroniskām saskarnēm, piemēram, tirdzniecības vietām un platformām, kuras veicina konkrētu preču importu patērētājiem Savienībā. Tomēr pasākums nebūtu jāattiecinā uz tādiem nodokļa maksātājiem, kuri nodrošina elektroniskās saskarnes un kuri veicina iekšzemes piegādes tikai un vienīgi savā saimnieciskās darbības mītnes dalībvalstī.
- (36) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2006/112/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras labāk nodrošināt *IOSS* PVN identifikācijas numuru pareizu izmantošanu un pārbaudes procesu minētajā direktīvā paredzētā atbrīvojuma vajadzībām. Šim pilnvarojumam būtu jāļauj Komisijai pieņemt īstenošanas aktu, ar ko ievieš īpašus pasākumus, lai novērstu noteiktu veidu nodokļu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai nodokļu apiešanu. Šādi īpaši pasākumi cita starpā ietver unikālā

sūtījuma numura sasaisti ar IOSS PVN identifikācijas numuru. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011¹⁴ 5. pantā, un šajā nolūkā komitejai vajadzētu būt komitejai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 904/2010¹⁵ 58. pantu.

- (37) Piegādātāja PVN reģistrācija ir nepieciešama, ja šis piegādātājs nav identificēts kā PVN maksātājs dalībvalstī, kurā maksājams PVN. It īpaši nodokļa maksātāja pašu preču pārvietošana uz citu dalībvalsti, lai tostarp veiktu ar e-komerciju saistītas darbības, rada nepieciešamību reģistrēties tajā dalībvalstīs, no kurām un uz kurām preces tiek pārvietotas. Saskaņā ar mērķi izveidot vienotu PVN reģistrāciju Savienībā būtu vēl vairāk jāsamazina gadījumu skaits, kad ir nepieciešama vairākkārtēja PVN reģistrācija, paredzot jauna režīma piemērošanu OSS režīmu ietvaros, kas ir īpaši paredzēts, lai vienkāršotu PVN saistību izpildes pienākumus, kuri saistīti ar konkrētu pašu preču pārvietošanu.
- (38) Direktīvā 2006/112/EK ir paredzēts vienkāršots PVN režīms precēm, ko pārvieto saskaņā ar režīmu preču piegādei uz noliktavu, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Tā kā OSS vienkāršošanas režīms pašu preču pārvietošanai ir visaptverošs un ietver tādu preču pārvietošanu pāri robežām, uz kurām pašlaik attiecas režīms preču piegādei uz noliktavu saskaņā ar minētās direktīvas 17.a pantu, tad ir nepieciešams pakāpeniski izbeigt šo režīmu, iekļaujot beigu datumu pirms Direktīvā 2006/112/EK paredzēto noteikumu par preču piegādi uz noliktavu pilnīgas atcelšanas. Tāpēc būtu jānosaka beigu datums, proti, 2024. gada 31. decembris, pēc kura vairs nebūs iespējams izmantot režīmu preču piegādei uz noliktavu. Attiecībā uz režīmu preču piegādei uz noliktavu, ko īsteno 2024. gada 31. decembrī vai pirms minētā datuma, būtu jāturpina piemērot attiecīgos nosacījumus, tostarp 12 mēnešu termiņu minēto preču īpašumtiesību nodošanai paredzētajam pircējam. Vienlaikus ar šī jaunā beigu datuma iekļaušanu noteikumos, kas attiecas uz režīmu preču piegādei uz noliktavu, būtu jāiekļauj arī jauns punkts, lai nodrošinātu, ka minēto režīmu beigs piemērot 2025. gada 31. decembrī, jo pēc minētā datuma tas vairs nebūs nepieciešams.
- (39) Peļņas daļas režīms darbojas tā, ka tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, ir atļauts samaksāt PVN par starpību starp to preču pārdošanas cenu un pirkuma cenu, uz kurām attiecas režīms, proti, lietotas preces, mākslas darbi, kolekciju priekšmeti un senlietas. Lai nodrošinātu, ka nodokļa uzlikšana šīm konkrētajām piegādēm notiek tajā dalībvalstī, kurā klients veic uzņēmējdarbību, kur tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, Direktīva 2006/112/EK būtu jāgroza, lai ieviestu jaunu noteikumu par piegāžu vietu. Turklāt Direktīva 2006/112/EK būtu jāgroza, lai konkrēti izslēgtu peļņas daļas režīma preču piegādes no obligātās apgrieztās maksāšanas sistēmas piemērošanas. Tomēr, lai atbalstītu vienotas PVN reģistrācijas Savienībā mērķi un mazinātu atbilstības slogu, tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji un darbojas saskaņā ar

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

¹⁵ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

peļņas daļas režīmu, var izvēlēties reģistrēties Savienības OSS režīma izmantošanai, lai deklarētu un samaksātu PVN, kas maksājams par konkrētām peļņas daļas režīma preču piegādēm, izmantojot minēto režīmu, bez nepieciešamības reģistrēties vairākās dalībvalstīs.

- (40) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁶ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (41) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, PVN sistēmas pielāgošanu digitālajam laikmetam, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā vajadzību saskaņot un veicināt digitālo ziņošanas prasību izmantošanu, uzlabot PVN režīmu platformām un samazināt gadījumus, kad uzņēmumam ir jāreģistrējas citās dalībvalstīs, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (42) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,
- IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.**

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2024. gada 1. janvāra

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 17.a pantu groza šādi:
- a) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “a) nodokļa maksātājs vai trešā persona, kas rīkojas viņa interesēs, 2024. gada 31. decembrī vai pirms minētā datuma nosūta vai transportē preces uz citu dalībvalsti, lai minētās preces vēlākā posmā un pēc ieviešanas tiktu piegādātas citam nodokļa maksātājam, kas ir tiesīgs uzņemties īpašumtiesības uz minētajām precēm saskaņā ar spēkā esošu vienošanos starp abiem nodokļa maksātājiem;”;
- b) pantam pievieno šādu 8. punktu:
- “8. Šo pantu beidz piemērot 2025. gada 31. decembrī.”;
- 2) direktīvas V sadaļas 3.a nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“3.a NODAĻA

¹⁶ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

Robežvērtība attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kas veic konkrētas preču piegādes, uz kurām attiecas 33. panta a) punkts, un sniedz konkrētus pakalpojumus, uz kuriem attiecas 58. pants”;

3) direktīvas 59.c pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) pakalpojumus sniedz personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību jebkurā dalībvalstī, kura nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts, vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, vai preces nosūta vai transportē no a) apakšpunktā minētās dalībvalsts uz citu dalībvalsti; un”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā dalībvalsts piešķir nodokļa maksātājiem, kuri piegādā preces vai sniedz pakalpojumus atbilstīgi minētajā punktā minētajiem nosacījumiem, tiesības izvēlēties iespēju preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 33. panta a) punktu un 58. pantu, kura jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir divi kalendārie gadi.”;

4) direktīvas 66. pantu aizstāj ar šādu:

“66. pants

1. Atkāpjoties no 63., 64. un 65. panta, dalībvalstis var paredzēt, ka attiecībā uz konkrētiem darījumiem vai dažu kategoriju nodokļa maksātājiem PVN kļūst iekasējams kādā no šādiem termiņiem:

a) vēlākais, izsniedzot rēķinu;

b) vēlākais, saņemot maksājumu;

c) ja rēķins nav izsniegts vai ir izsniegts ar nokavēšanos – noteiktā laikā ne vēlāk kā rēķinu izsniegšanas termiņa beigās, ko atbilstīgi 222. panta otrajai daļai ir noteikušas dalībvalstis, vai, ja dalībvalsts nav noteikusi šādu termiņu – noteiktā termiņā no dienas, kad iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto atkāpi nepiemēro šādām preču piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem:

a) sniegtie pakalpojumi, uz kuriem attiecas īpašais režīms, kas paredzēts XII sadaļas 6. nodaļas 2. iedaļā, ja minētos pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kuram ir atļauts izmantot minēto režīmu saskaņā ar 359. pantu;

b) preču piegādes un sniegtie pakalpojumi, uz ko attiecas īpašais režīms, kas paredzēts XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā, ja minētās preces piegādā un pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kam ir atļauts izmantot minēto režīmu saskaņā ar 369.b pantu;

c) sniegtie pakalpojumi, par kuriem klientam ir jāmaksā PVN saskaņā ar 196. pantu;

d) 67. pantā minētā preču pārsūtīšana [pārvietošana].”;

5) direktīvas 167.a panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis var paredzēt, ka saskaņā ar izvēles shēmu [režīmu] nodokļa maksātājs, kuram PVN kļūst iekasējams vienīgi saskaņā ar 66. panta 1. punkta b) apakšpunktu, atliek savu atskaitīšanas tiesību izmantošanu līdz brīdim, kad PVN par minētajai personai piegādātajām precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem ir samaksāts preču piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam.”;

- 6) direktīvas 217. pantu aizstāj ar šādu:

“217. pants

Šajā direktīvā “elektronisks rēķins” ir rēķins, kurā ietverta šajā direktīvā prasītā informācija un kurš ir izsniegts, nosūtīts un saņemts strukturētā elektroniskā formātā, kas ļauj to automātiski un elektroniski apstrādāt.”;

- 7) direktīvas 218. pantu aizstāj ar šādu:

“218. pants

1. Šīs direktīvas mērķiem dalībvalsts par rēķinu atzīst dokumentus vai ziņojumus uz papīra vai elektroniskā formā, ja tie atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti šajā nodaļā.

2. Dalībvalstis var noteikt pienākumu izsniegt elektroniskos rēķinus. Dalībvalstis, kas nosaka šādu pienākumu, atļauj izsniegt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst elektronisko rēķinu sagatavošanas Eiropas standartam un tā sintakšu sarakstam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/55/ES*. Lai nodokļa maksātāji varētu izsniegt elektroniskos rēķinus un tos nosūtīt, nav nepieciešama obligāta nodokļu iestāžu iepriekšēja atļauja vai pārbaude, neskarot īpašos pasākumus, kas atļauti saskaņā ar 395. pantu un jau īstenoti laikā, kad šī direktīva stājas spēkā.

*Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/55/ES (2014. gada 16. aprīlis) par elektroniskajiem rēķiniem publiskā iepirkuma procedūrās (OV L 133, 6.5.2014., 1. lpp.).”;

- 8) direktīvas 226. panta 7.a punktu aizstāj ar šādu:

“7.a ja PVN kļūst iekasējams tad, kad saņemts maksājums saskaņā ar 66. panta pirmās daļas b) apakšpunktu, un atskaitīšanas tiesības rodas laikā, kad atskaitāmais nodoklis kļūst iekasējams – atsauce “naudas līdzekļu uzskaitē”;

- 9) direktīvas 232. pantu svītrot;

- 10) direktīvas 237. pantu svītrot;

- 11) direktīvas 359. pantu aizstāj ar šādu:

“359. pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja. Šo režīmu piemēro visiem šādiem Kopienā sniegtiem pakalpojumiem.”;

- 12) direktīvas 369.j panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī, ievērojot šīs direktīvas 168. pantu. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta, 3. panta un 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minētajām direktīvām. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar precēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”;

- 13) direktīvas 369.w panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, ievērojot šīs direktīvas 168. pantu, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta, 3. panta un 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minētajām direktīvām. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar precēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.”.

2. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2025. gada 1. janvāra

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 14. panta 4. punkta 1. apakšpunkta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) preču piegādi veic tādām nodokļa maksātājam vai tādai juridiskajai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja; vai piegāde ir lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegāde, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, piegādā jebkurai citai nodokļa maksātājam, ja šīs preces ir apliekamas ar PVN saskaņā ar šīs direktīvas XII sadaļas 4. nodaļas 2. iedaļā paredzēto īpašo režīmu.”;

- 2) direktīvas 14.a pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina nodokļa maksātāja īstenotu preču piegādi Kopienā, tad uzskata, ka nodokļa maksātājs, kurš veicina piegādi, ir saņēmis un piegādājis minētās preces.”;

- b) pantā pievieno šādu 3. un 4. punktu:

“3. Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina preču pārvietošanu uz citu dalībvalsti saskaņā ar 17. panta 1. punktu, ko veic nodokļa maksātājs, izņemot kapitālieguldījumu preces atbilstoši definīcijai tajā dalībvalstī, uz kuru preces tiek nosūtītas vai transportētas, saskaņā ar

189. panta a) punktu, vai tādu preču pārvietošanu, attiecībā uz kurām minētajā dalībvalstī nav tiesību pilnībā atskaitīt PVN, tad uzskata, ka nodokļa maksātājs, kurš veicina pārvietošanu, ir saņēmis un piegādājis minētās preces.

4. Ja nodokļa maksātājs, kas veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, veicina preču piegādi tikai minētajā dalībvalstī bez nosūtīšanas vai transportēšanas vai ar nosūtīšanu vai transportēšanu, kura sākas un beidzas minētajā dalībvalstī, tad neuzskata, ka minētais nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis minētās preces.”;

- 3) direktīvā iekļauj šādu 28.a pantu:

“28.a pants

Neatkarīgi no 28. panta uzskata, ka nodokļa maksātājs, kurš, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, veicina 135. panta 3. punktā minēto izmitināšanas vietu īstermiņa īres vai pasažieru pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, ir saņēmis un sniedz minētos pakalpojumus pats, ja persona, kura sniedz minētos pakalpojumus, ir kāda no turpmāk minētajām personām:

- a) persona, kura neveic uzņēmējdarbību un nav identificēta PVN nolūkā kādā dalībvalstī;
 - b) persona, kas nav nodokļa maksātāja;
 - c) nodokļa maksātājs, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, par ko PVN nav atskaitāms;
 - d) juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja;
 - e) nodokļa maksātājs, uz kuru attiecas kopējais vienotas likmes režīms lauksaimniekiem;
 - f) nodokļa maksātājs, uz kuru attiecas īpašais režīms mazajiem uzņēmumiem.”;
- 4) direktīvas 35. pantu svītrot;
- 5) direktīvas V sadaļas 1. nodaļā pievieno šādu 5. iedaļu:

“5. iedaļa

Mākslas darbu un senlietu piegāde saskaņā ar īpašo režīmu tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji

39.a pants

Tādu mākslas darbu un senlietu piegādes vieta, kurus piegādā bez nosūtīšanas vai transportēšanas vai ar tādu nosūtīšanu vai transportēšanu, kura sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī, un kurus piegādā saskaņā ar īpašo režīmu, kas paredzēts XII sadaļas 4. nodaļas 2. iedaļas 1. apakšiedaļā, ir vieta, kur klients veic uzņēmējdarbību, kur tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.”;

- 6) direktīvā iekļauj šādu 46.a pantu:

“46.a pants

Veicināšanas pakalpojuma, kuru personai, kas nav nodokļa maksātāja, sniedz platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, sniegšanas vieta ir tā vieta, kur saskaņā ar šo direktīvu notiek pamatā esošais darījums.”;

- 7) direktīvas 135. pantā pievieno šādu 3. punktu:

“3. Izmitināšanas vietu nepārtrauktu izīrēšanu uz laiku, kas nepārsniedz 45 dienas, sniedzot vai nesniedzot citus papildpakalpojumus, uzskata par līdzvērtīgu viesnīcu nozarei.”;

- 8) direktīvas 136.a pantu aizstāj ar šādu:

“136.a pants

Ja tiek uzskatīts, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a panta 2. punktu vai 14.a panta 3. punktu, tad dalībvalstis attiecībā uz minēto nodokļa maksātāju šādu preču piegādi atbrīvo no nodokļa.”;

- 9) direktīvā iekļauj šādu 136.b pantu:

“136.b pants

Ja tiek uzskatīts, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un sniedzis pakalpojumus saskaņā ar 28.a pantu, tad dalībvalstis attiecībā uz minēto nodokļa maksātāju šādu pakalpojumu sniegšanu atbrīvo no nodokļa.”;

- 10) direktīvas 143. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1. a. Lai piemērotu 1. punkta ca) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko ievieš īpašus pasākumus, lai novērstu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, cita starpā sasaistot unikālo sūtījuma numuru ar attiecīgo PVN identifikācijas numuru, kā minēts 369.q pantā.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011* 5. pantā minēto pārbaudes procedūru, un šim nolūkam izmanto komiteju, kura izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010[±] 58. pantu.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

± Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).”;

- 11) direktīvā iekļauj šādu 172.a pantu:

“172.a pants

Ja tiek uzskatīts, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un sniedzis pakalpojumus saskaņā ar 28.a pantu, tad šie sniegtie pakalpojumi neskar minētā nodokļa

maksātāja atskaitīšanas tiesības neatkarīgi no tā, vai sniegtie pakalpojumi ir tādi, par ko PVN ir vai nav atskaitāms.”;

- 12) direktīvas 194. pantu aizstāj ar šādu:

“194. pants

1. Neskarot 195. un 196. pantu, ja preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par ko uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kur maksājams PVN, tad dalībvalstis var atļaut, ka par PVN nomaksu atbildīga ir tā persona, kurai piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, ja minētā persona jau ir identificēta minētajā dalībvalstī.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro tādai preču piegādei, ko veic tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, atbilstoši definīcijai 311. panta 1. punkta 5. apakšpunktā, ja preces ir apliekamas ar PVN saskaņā ar īpašo režīmu, kurš paredzēts šīs direktīvas XII sadaļas 4. nodaļas 2. iedaļā.”;

- 13) direktīvas 222. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Par preču piegādi, kas veikta saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem, vai par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par ko atbilstīgi 194. un 196. pantam PVN maksā klients, rēķinu izsniedz ne vēlāk kā tā mēneša piecpadsmitajā dienā, kas ir pēc mēneša, kurā iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.”;

- 14) direktīvas 242.a pantu groza šādi:

- a) pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

“1.a Ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina izmitināšanas vietu īstermiņa īres un pasažieru pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu un ja neuzskata, ka minētā persona ir pati saņēmusi un sniegusi minētos pakalpojumus saskaņā ar 28.a pantu, tad nodokļa maksātājam, kurš veicina pakalpojumu sniegšanu, ir pienākums glabāt uzskaiti par minēto pakalpojumu sniegšanu.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. un 1.a punktā minētā uzskaitē pēc pieprasījuma jādara elektroniski pieejama attiecīgajai dalībvalstij.

Minēto uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada beigām, kad darījums veikts.”;

- 15) direktīvas 262. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) PVN nolūkā identificētiem nodokļa maksātājiem un juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuriem minētais PVN nolūkā identificētais nodokļa maksātājs ir piegādājis preces vai sniedzis pakalpojumus, izņemot tās preču piegādes un tos sniegtos pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kur darījumam uzliek nodokli, par ko preču vai pakalpojumu saņēmējam jāmaksā nodoklis saskaņā ar 194. un 196. pantu.”;

- 16) direktīvas 306. pantā pievieno šādu 3. punktu:

“3. Šā panta 1. punktā minēto īpašo režīmu nepiemēro pakalpojumiem, kas sniegti saskaņā ar 28.a pantu.”;

- 17) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“6. NODAĻA

Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, vai veic preču tālpārdošanu vai konkrētas preču piegādes iekšzemē, vai pašu preču pārvietošanu”;

- 18) direktīvas 365. pantu aizstāj ar šādu:

“365. pants

PVN deklarācijā norāda individuālo PVN identifikācijas numuru šā īpašā režīma piemērošanas nolūkos un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – to pakalpojumu kopējo vērtību bez PVN, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms un attiecībā uz kuriem taksācijas periodā ir iestājies iekasējamības gadījums, kā arī kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei. Deklarācijā norāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējo summu.

Ja pēc dienas, kurā bija jāiesniedz PVN deklarācija saskaņā ar 364. pantu, tajā nepieciešams veikt labojumus, tad šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 364. pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.”;

- 19) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“3. iedaļa

Īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, konkrētām preču piegādēm dalībvalstī, ko veicis nodokļa maksātājs, kurš nav identificēts PVN nolūkā konkrētajā dalībvalstī, vai kuras veiktas ar šādas piegādes veicinošas elektroniskas saskarnes palīdzību, un pakalpojumiem, ko personai, kura nav nodokļa maksātāja, sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa dalībvalstī”;

- 20) direktīvas 369.a panta 3) punktu groza šādi:

- a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) ja preču piegādi veic nodokļa maksātājs, kas veicina minētās piegādes saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, un ja preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī, un ja minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja, – minētā dalībvalsts”;

- b) punktam pievieno šādu d) un e) apakšpunktu:

“d) ja preču piegādi veic saskaņā ar 36., 37. un 39. pantu un ja minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādes Kopienas iekšienē nav apliekamas ar PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja, – dalībvalsts, kurā domājams, ka notiek piegāde;

e) ja preču piegādi veic bez nosūtīšanas vai transportēšanas vai ja nosūtīšana sākas un beidzas tajā pašā dalībvalstī, kurā minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa

maksātāja, kuru preču iegādes Kopienas iekšienē nav apliekamas ar PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja, – minētā dalībvalsts.”;

21) direktīvas 369.b pantu aizstāj ar šādu:

“369.b pants

Dalībvalstis šo īpašo režīmu atļauj izmantot šādiem nodokļa maksātājiem:

- a) nodokļa maksātājs, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē;
- b) neskarot 14.a panta 2. punktu, šā īpašā režīma nolūkiem, – nodokļa maksātājs, kas veicina minētās piegādes saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, bez nosūtīšanas un transportēšanas vai ar nosūtīšanu vai transportēšanu, kura sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī, ja minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
- c) nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patērīna dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja;
- d) nodokļa maksātājs, kas nav identificēts dalībvalstī, kurā precēm uzliek PVN, piegādā preces saskaņā ar 36., 37. un 39. pantu nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
- e) nodokļa maksātājs, kas nav identificēts dalībvalstī, kurā precēm uzliek PVN, piegādā preces bez nosūtīšanas vai transportēšanas vai ar nosūtīšanu, kura sākas un beidzas tajā pašā dalībvalstī, kādam no turpmāk minētajiem:
 - a) nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
 - b) vai jebkuram citam nodokļa maksātājam, ja piegāde ir lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegāde un ja šīs preces ir apliekamas ar PVN saskaņā ar 312. līdz 325. pantā paredzēto īpašo režīmu.

Šo īpašo režīmu piemēro visām precēm, ko Kopienā piegādā attiecīgais nodokļa maksātājs, un visiem pakalpojumiem, kurus Kopienā sniedz attiecīgais nodokļa maksātājs.”;

22) direktīvas 369.g pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. PVN deklarācijā norāda PVN identifikācijas numuru, kas minēts 369.d pantā, un par katru patērīna dalībvalsti norāda kopējo vērtību bez PVN, attiecīgā gadījumā piemērojamās PVN likmes, attiecīgā gadījumā kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei un attiecīgā gadījumā kopējo maksājamo PVN par šādām veiktajām preču piegādēm vai sniegtajiem pakalpojumiem, uz ko attiecas šis īpašais režīms un attiecībā uz ko nodokļa iekasējamības gadījums ir iestājies taksācijas periodā:

- a) preču tālpārdošana Kopienas iekšienē;

- b) neskarot 14.a panta 2. punktu, šā īpašā režīma nolūkiem, – preču piegādes saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja minēto preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī un ja minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
- c) pakalpojumu sniegšana;
- d) preču piegādes saskaņā ar 36., 37. un 39. pantu, ja minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
- e) preču piegādes bez preču nosūtīšanas vai transportēšanas vai ar nosūtīšanu, kura sākas un beidzas tajā pašā dalībvalstī, kurā minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja.

PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā paredzēts šā panta 4. punktā.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja preces nosūta vai transportē dalībvalstīs vai no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā par katru dalībvalsti, kurā vai no kuras šādas preces nosūta vai transportē, iekļauj arī kopējo vērtību bez PVN, attiecīgā gadījumā piemērojamās PVN likmes, attiecīgā gadījumā kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei un kopējo maksājamo PVN par šādām preču piegādēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms:

- a) preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, kas nav tāda preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātājs saskaņā ar 14.a panta 2. punktu;
- b) preču tālpārdošana un preču piegāde Kopienas iekšienē, ja šo preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī, ko veic nodokļa maksātājs saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja šīs preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
- c) preču piegādes saskaņā ar 36., 37. un 39. pantu, ja minētās preces piegādā nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;
- d) preču piegādes tādām nodokļa maksātājam vai tādai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkurai citai personai,

kas nav nodokļa maksātāja, ja nosūtīšana sākas un beidzas tajā pašā dalībvalstī.

Attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām piegādēm PVN deklarācijā ietver arī individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja numuru, ko piešķirusi katra dalībvalsts, no kuras šādas preces nosūta vai transportē, ja tāds ir.

Attiecībā uz b) apakšpunktā minētajām piegādēm PVN deklarācijā ietver arī individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja numuru, ko piešķirusi katra dalībvalsts, no kuras šādas preces nosūta vai transportē, ja tāds ir.

PVN deklarācijā iekļauj šajā punktā minēto informāciju, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.”;

c) pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2 a. Prasība sniegt 2. punktā noteikto informāciju attiecas arī uz tādām preču piegādēm bez nosūtīšanas vai transportēšanas, kuras notiek dalībvalstī, kas nav identifikācijas dalībvalsts.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja nodokļa maksātājam, kurš sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, ir viena vai vairākas pastāvīgas iestādes dalībvalstī, kas nav identifikācijas dalībvalsts, no kuras sniedz pakalpojumus, tad PVN deklarācijā iekļauj arī kopējo vērtību bez PVN, attiecīgā gadījumā piemērojamās PVN likmes, attiecīgā gadījumā kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei, un kopējo maksājamo PVN par šādām piegādēm attiecībā uz katru dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājam ir pastāvīga iestāde, līdz ar individuālo PVN identifikācijas numuru vai šīs iestādes nodokļa maksātāja numuru, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.”;

e) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ja pēc dienas, kurā bija jāiesniedz PVN deklarācija saskaņā ar 369.f pantu, tajā nepieciešams veikt labojumus, tad šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā 3 gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 369.f pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.”;

23) direktīvas 369.m pantā pievieno šādu 4. punktu:

“4. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis pieprasa, lai nodokļa maksātājs, kurš darbojas kā domājamais piegādātājs saskaņā ar 14.a panta 1. punktu, izmantotu šo īpašo režīmu visai no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai.”;

24) direktīvas 369.p pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu e) apakšpunktu;

“e) tāda nodokļa maksātāja, kurš, domājams, ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a panta 1. punktu, statuss.”;

b) panta 3. punktam pievieno šādu f) apakšpunktu:

“f) tāda nodokļa maksātāja, kurš, domājams, ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a panta 1. punktu, statuss.”;

25) direktīvas 369.r pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) ja minētais nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus, kas attiecas uz šo īpašo režīmu, un ciktāl šā režīma izmantošana nav obligāta saskaņā ar 369.m panta 4. punktu.”;

b) panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) ja minētais nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus, kas attiecas uz šo īpašo režīmu, un ciktāl šā režīma izmantošana nav obligāta saskaņā ar 369.m panta 4. punktu.”;

c) pantam pievieno jaunu 4. punktu:

“4. Ja īpašā režīma izmantošana ir obligāta saskaņā ar 369.m panta 4. punktu, tad identifikācijas dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus, izņemot svītrosānu no identifikācijas reģistra, ja nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus, kas attiecas uz šo īpašo režīmu.”;

26) direktīvas 369.t panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja pēc dienas, kurā bija jāiesniedz PVN deklarācija saskaņā ar 369.s pantu, tajā nepieciešams veikt labojumus, tad šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 369.s pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.”;

27) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā pievieno šādu 5. iedaļu:

“5. iedaļa

Īpašs režīms pašu preču pārvietošanai

369.xa pants

Piemērojot šo iedaļu un neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pašu preču pārvietošana” ir preču pārvietošana uz citu dalībvalsti saskaņā ar 17. panta 1. punktu, tostarp pārvietošana saskaņā ar 14.a panta 3. punktu, un tā neietver kapitālieguldījumu preču, kas ir saskaņā ar definīciju tajā dalībvalstī, uz kuru preces ir nosūtītas vai transportētas saskaņā ar 189. panta a) punktu, pārvietošanu vai tādu preču pārvietošanu, attiecībā uz kurām minētajā dalībvalstī nav tiesību pilnībā atskaitīt priekšnodokli.
- 2) “identifikācijas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājam ir pastāvīga saimnieciskās darbības vieta, vai, ja minētajam nodokļa maksātājam Kopienā nav pastāvīgas saimnieciskās darbības vietas, tad tā dalībvalsts, kurā minētajam nodokļa maksātājam ir pastāvīga iestāde.

Ja nodokļa maksātājam Kopienā nav pastāvīgas saimnieciskās darbības vietas, bet viņam tur ir vairākas pastāvīgas iestādes, tad identifikācijas dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā atrodas pastāvīga iestāde un kuru nodokļa maksātājs ir norādījis

kā dalībvalsti, kurā viņš izmanto īpašo režīmu. Minētais lēmums nodokļa maksātājam uzliek saistības attiecīgajā kalendārajā gadā un uz diviem nākamajiem kalendārajiem gadiem.

Ja nodokļa maksātājam Kopienā nav ne saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas, ne pastāvīgās iestādes, tad identifikācijas dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā sākas preču nosūtīšana vai transportēšana. Ja ir vairāk nekā viena dalībvalsts, kurā sākas preču nosūtīšana vai transportēšana, tad nodokļa maksātājs norāda, kura no minētajām dalībvalstīm ir identifikācijas dalībvalsts. Minētais lēmums nodokļa maksātājam uzliek saistības attiecīgajā kalendārajā gadā un uz diviem nākamajiem kalendārajiem gadiem.

369.xb pants

Dalībvalstis atļauj visiem nodokļa maksātājiem, kuri veic pašu preču pārvietošanu, izmantot šo īpašo režīmu.

Šo īpašo režīmu piemēro visiem pašu preču pārvietojumiem, ko veic nodokļa maksātājs, kurš ir reģistrēts šim režīmam.

369.xc pants

Nodokļa maksātājs paziņo identifikācijas dalībvalstij, kad minētais nodokļa maksātājs sāk vai beidz savas darbības, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas īpašais režīms, vai maina minētās darbības tādā mērā, ka minētais nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Minētais nodokļa maksātājs šo informāciju paziņo elektroniski.

369.xd pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz darījumiem, kuriem, pamatojoties uz šo režīmu, uzliek nodokli, PVN nolūkā ir identificēts tikai identifikācijas dalībvalstī. Šim nolūkam dalībvalsts izmanto individuālo PVN identifikācijas numuru, kas jau ir piešķirts nodokļa maksātājam saistībā ar tā pienākumiem atbilstīgi iekšējai sistēmai.

369.xe pants

Identifikācijas dalībvalsts izslēdz nodokļa maksātāju no īpašā režīma jebkurā šādā gadījumā:

- a) ja minētais nodokļa maksātājs paziņo, ka tas vairs neveic pašu preču, uz kurām attiecas šis īpašais režīms, pārvietošanu;
- b) ja kādas citas pazīmes liek uzskatīt, ka minētā nodokļa maksātāja darbība, par kuru uzliek nodokli un uz kuru attiecas šis īpašais režīms, ir beigusies;
- c) ja minētais nodokļa maksātājs vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
- d) ja minētais nodokļa maksātājs pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

369.xf pants

Nodokļa maksātājs, kurš izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru mēnesi neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav pārvietojis preces, uz kurām attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko taksācijas periodam, uz kuru attiecas deklarācija.

369.xg pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.xd pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru dalībvalsti, uz kuru preces tiek nosūtītas vai pārvietotas – kopējo vērtību bez PVN pārvietojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms un attiecībā uz kuriem taksācijas periodā ir iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā paredzēts šā panta 3. punktā.

2. Ja preces nosūta vai transportē no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā par katru dalībvalsti, no kuras šādas preces nosūta vai transportē, iekļauj arī kopējo vērtību bez PVN šādiem pārvietojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms:

PVN deklarācijā ietver arī individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja numuru, ko piešķirusi katra dalībvalsts, no kuras šādas preces nosūta vai transportē, ja tāds ir. PVN deklarācijā iekļauj šajā punktā minēto informāciju, dalījumā pa dalībvalstīm, uz kurām preces tika nosūtītas vai transportētas.

3. Ja pēc dienas, kurā bija jāiesniedz PVN deklarācija saskaņā ar 369.xf pantu, tajā nepieciešams veikt labojumus, tad šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju, ievērojot 369.xf pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, uz kuru preces tika nosūtītas vai transportētas, taksācijas periodu un apliekamo summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.

369.xh pants

1. PVN deklarāciju noformē euro valūtā.

Dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas euro, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā.

Ja pakalpojumu sniegšana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.

2. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

369.xi pants

Šā īpašā režīma nolūkiem preču iegāde Kopienas iekšienē tajā dalībvalstī, uz kuru preces nosūta vai transportē, ir atbrīvota no nodokļa.

369.xj pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām ar nodokli apliekamajām darbībām, uz kurām attiecas šis īpašais režīms, nedrīkst šā režīma PVN deklarācijā deklarēt PVN, kas ir atskaitāms saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu, tajās dalībvalstīs, uz kurām vai no kurām preces tiek nosūtītas vai transportētas. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta, 3. panta un 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minētajām direktīvām. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar precēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājam, kurš izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz, ievērojot 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz precēm, kas tam piegādātas minētajā dalībvalstī, un pakalpojumiem, kas tam sniegti minētajā dalībvalstī.

369.xk pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par pašu preču pārvietošanu, uz ko attiecas šis īpašais režīms. Minētajai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai dalībvalstu, no kurām un uz kurām preces tiek nosūtītas vai transportētas, nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.

2. Šā panta 1. punktā minēto uzskaiti pēc pieprasījuma elektroniski dara pieejamu tai dalībvalstij, no kuras un uz kuru preces tika nosūtītas vai transportētas, un identifikācijas dalībvalstij.

Uzskaiti glabā piecus gadus pēc tā gada 31. decembra, kad tika veikta pašu preču pārvietošana.”.

3. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2026. gada 1. janvāra

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 243. panta 3. punktu svītro;
- 2) direktīvas 262. panta 2. punktu svītro.

4. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2028. gada 1. janvāra

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 42. panta b) punktu aizstāj ar šādu:
“b) persona, kura iegādājas preces, ir izpildījusi 265. pantā paredzētos pienākumus saistībā ar datu par iegādēm Kopienas iekšienē nosūtīšanu.”;
- 2) direktīvas 138. panta 1.a punktu aizstāj ar šādu:

“1 a. Šā panta 1. punktā noteikto atbrīvojumu nepiemēro, ja piegādātājs nav izpildījis 262. un 263. pantā paredzēto pienākumu paziņot datus par darījumiem Kopienas iekšienē vai ja viņa nosūtītajos datos nav ietverta pareiza informācija par šo piegādi, kā prasīts saskaņā ar 264. pantu, izņemot gadījumu, kad piegādātājs var sniegt pienācīgu un kompetento iestāžu prasībām atbilstīgu attaisnojumu šīm nepilnībām.”;

- 3) direktīvas 218. pantu aizstāj ar šādu:

“Šīs direktīvas mērķiem rēķinus izsniedz strukturētā elektroniskā formātā. Tomēr dalībvalstis rēķinus par darījumiem, uz kuriem neattiecas XI sadaļas 6. nodaļā noteiktie ziņošanas pienākumi, var pieņemt papīra vai citā formātā. Dalībvalstis atļauj izsniegt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst elektronisko rēķinu sagatavošanas Eiropas standartam un tā sintaksi sarakstam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/55/ES. Elektronisko rēķinu izsniegšanai, ko veic nodokļa maksātājs, un to nosūtīšanai nevajadzētu būt atkarīgai no nodokļu iestāžu iepriekšējas obligātas atļaujas vai pārbaudes.”;

- 4) direktīvas 222. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Par preču piegādi, kas veikta saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem, vai par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par ko atbilstīgi 194. un 196. pantam PVN maksā klients, rēķinu izsniedz ne vēlāk kā divas darba dienas pēc nodokļa iekasējamības gadījuma brīža.”;

- 5) direktīvas 223. pantu svīturo;

- 6) direktīvas 226. pantam pievieno šādu 16., 17. un 18. punktu:

“16) labota rēķina gadījumā – kārtas numurs, kas identificē laboto rēķinu, kā minēts 2. punktā;

17) tā preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja bankas konta IBAN numurs, uz kuru tiks kreditēts rēķina maksājums. Ja IBAN numurs nav pieejams, jebkurš cits identifikators, kas nepārprotami identificē bankas kontu, uz kuru tiks kreditēts rēķins;

18) datums, kurā jāmaksā par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, vai, ja ir panākta vienošanās par daļēju maksājumu, katra maksājuma datums un summa.”;

- 7) direktīvas XI sadaļas 6. nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“6. NODAĻA

Digitālās ziņošanas prasības”;

- 8) direktīvas XI sadaļas 6. nodaļā iekļauj šādu 1. iedaļu:

“1. iedaļa

Digitālās ziņošanas prasības attiecībā uz preču pārrobežu piegādēm un pakalpojumu pārrobežu sniegšanu par atlīdzību starp nodokļa maksātājiem”;

- 9) direktīvas 262. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Katrs nodokļa maksātājs, kas identificēts PVN nolūkā, tai dalībvalstij, kurā šis nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību vai ir identificēts PVN nolūkā, par katru preču piegādi un pārvietojumu saskaņā ar 138. pantu, par katru

preču iegādi Kopienas iekšienē saskaņā ar 20. pantu un par katru tāda pakalpojuma sniegšanu, par kuru uzliek nodokli dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību, iesniedz datus par:”;

- 10) direktīvas 263. pantu aizstāj ar šādu:

“263. pants

1. 262. panta 1. punktā minētos datus par katru atsevišķu darījumu, ko veicis nodokļa maksātājs, nosūta ne vēlāk kā 2 darba dienas pēc rēķina izsniegšanas vai pēc dienas, kad rēķins bija jāizsniedz, ja nodokļa maksātājs nepilda pienākumu izsniegt rēķinu. Datus nosūta nodokļa maksātājs vai trešā persona tā interesēs. Dalībvalstis nodrošina elektroniskos līdzekļus šādu datu iesniegšanai.

Dalībvalstis atļauj nosūtīt datus no elektroniskajiem rēķiniem, kuri atbilst elektronisko rēķinu sagatavošanas Eiropas standartam un tā sintakšu sarakstam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/55/ES.

Dalībvalstis var atļaut nosūtīt datus no elektroniskajiem rēķiniem, izmantojot citus datu formātus, kas nodrošina sadarbību ar Eiropas elektronisko rēķinu standartu.

2. Kopējo elektronisko ziņojumu, ar ko sniedz 1. punktā minētos datus, nosaka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.”;

- 11) direktīvas 264. pantu aizstāj ar šādu:

“264. pants

Dati, kas nosūtīti saskaņā ar 263. pantu, ietver visu turpmāk minēto:

- a) informāciju, kas minēta 226. panta 1. līdz 4. punktā, 6. punktā, 8. līdz 11.a punktā, 16., 17. un 18. punktā;
- b) attiecībā uz preču piegādēm, kas ietver pārvietošanu uz citu dalībvalsti, kā minēts 138. panta 2. punkta c) apakšpunktā, – piegāžu kopējo vērtību, ko nosaka saskaņā ar 76. pantu.”;

- 12) direktīvas 265. pantu aizstāj ar šādu:

“265. pants

Attiecībā uz 42. pantā paredzētajām preču iegādēm Kopienas iekšienē nodokļa maksātājs, kurš PVN nolūkā identificēts dalībvalstī, kas piešķirusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru minētā persona ir veikusi šīs iegādes, nosūtāmajos datos iekļauj šādu informāciju:

- a) numuru, ar kuru šī persona ir PVN nolūkā identificēta šajā dalībvalstī un ar kuru tika veikta preču iegāde un preču turpmākā piegāde;
- b) nodokļa maksātāja veiktās turpmākās piegādes saņēmēja PVN identifikācijas numuru preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī;
- c) katras nodokļa maksātāja veiktās piegādes vērtība bez PVN preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī.”;

- 13) direktīvas 266. pantu svīturo;

- 14) direktīvas 267. pantu aizstāj ar šādu:

“267. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas, kuras saskaņā ar 194. vai 204. pantu ir atbildīgas par PVN nomaksu tāda nodokļa maksātāja vietā, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, izpilda šajā nodaļā paredzēto datu iesniegšanas pienākumu.”;

- 15) direktīvas 268. pantu aizstāj ar šādu:

“268. pants

Dalībvalstis pieprasa, lai nodokļa maksātāji, kas to teritorijā veic preču iegādes Kopienas iekšienē vai tām pielīdzināmus darījumus saskaņā ar 21. vai 22. pantu, iesniedz datus par šiem darījumiem, kā paredzēts šajā nodaļā.”;

- 16) direktīvas 269., 270. un 271. pantu svītro;
17) direktīvas XI sadaļas 6. nodaļā iekļauj šādu 2. iedaļu:

“2. iedaļa

Digitālas ziņošanas prasības par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību starp nodokļa maksātājiem vienas dalībvalsts teritorijā

271.a pants

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai nodokļa maksātāji, kas to teritorijā identificēti PVN nolūkā, elektroniski nosūtītu savām nodokļu iestādēm datus par preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību citiem nodokļa maksātājiem to teritorijā.

2. Dalībvalstis var pieprasīt, lai nodokļa maksātāji, kas to teritorijā identificēti PVN nolūkā, elektroniski nosūtītu savām nodokļu iestādēm datus par apliekamiem darījumiem, kuri nav aptverti šā panta 1. punktā un 262. pantā.

271.b pants

Ja dalībvalsts pieprasa nosūtīt datus saskaņā ar 271.a pantu, tad nodokļa maksātājs vai trešā persona nodokļa maksātāja interesēs nosūta šos datus par katru darījumu ne vēlāk kā 2 darba dienu laikā pēc rēķina izsniegšanas vai pēc dienas, kad rēķins bija jāizsniedz, ja nodokļa maksātājs nepilda pienākumu izsniegt rēķinu. Dalībvalstis atļauj nosūtīt datus no elektroniskajiem rēķiniem, kuri atbilst elektronisko rēķinu sagatavošanas Eiropas standartam un tā sintakšu sarakstam saskaņā ar Direktīvu 2014/55/ES.

Dalībvalstis var atļaut pārsūtīt datus no elektroniskajiem rēķiniem, izmantojot citus datu formātus.

271.c pants

Vēlākais līdz 2033. gada 31. martam Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, iesniedz Padomei ziņojumu par to, kā darbojas šajā iedaļā noteiktās iekšzemes ziņošanas prasības. Minētajā ziņojumā Komisija izvērtē vajadzību pēc turpmākiem saskaņošanas pasākumiem un, ja uzskata par vajadzīgu, iesniedz attiecīgu priekšlikumu par šādiem pasākumiem.”;

- 18) direktīvas 273. pantu aizstāj ar šādu:

“273. pants

Dalībvalstis var uzlikt citus pienākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai pareizi iekasētu PVN un novērstu nodokļu nemaksāšanu, saskaņā ar prasību par vienādu režīmu iekšzemes darījumiem un darījumiem starp dalībvalstīm, ko veic nodokļa maksātāji, ar noteikumu, ka šādi pienākumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

Pirmajā daļā paredzēto iespēju nevar izmantot, lai noteiktu papildu rēķinu izsniegšanas pienākumus papildus tiem, kas noteikti 3. nodaļā, vai lai īstenotu papildu ziņošanas pienākumus papildus tiem, kas noteikti XI sadaļas 6. nodaļā.”.

5. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2023. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2024. gada 1. janvāra

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis līdz 2024. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. panta prasības.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2025. gada 1. janvāra

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis līdz 2025. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 3. panta prasības.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2026. gada 1. janvāra

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

4. Dalībvalstis līdz 2027. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 4. panta prasības.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no 2028. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

5. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*